

Šentjurske

NOVICE

Šentjur

do 0

ŠENTJURSKÉ novice

1998

352(497.4 Šentjur)

0052305,1

COBISS o

KNJIZNICA ŠENTJUR

27. januar 1998

letnik: V

št.: 1

cena: 150 SIT

poština plačana pri pošti Šentjur

**Najstarejši delujoči traktor v Sloveniji
na obisku na Obcini**

OBČINSKA OBLAST POD DROBNOGLEDOM OPOZICIJE

NAČELNICA UE: NAŠI URADNIKI SO VLJUDNI

ALPOS: DOGOVOR MED DELAVCI IN UPRAVO

70-LETNI LANZ-BULLDOG JE SHODIL NA PREVORJU

M. PEVEC: ŠE ENKRAT BI BIL KMET!

**ELBA TRGOVINA
STORITVE** d.o.o.

ljubljska 26, šentjur

vse za ogrevanje

- peči za olje in plin
- oljni in plinski gorilci
- radiatorji
- ventili
- termostati in regulacije

vse za vodovod

- boilerji
- enoročne baterije
- cevi pocinkane in plastika
- WC deske

vse za elektroinstalacije

- elektro vodniki
- stikala, vtičnice
- omarice - notranje, zunanje
- svetla

kvedrova ul., šentjur

- akustika
- video aparati
- mali gospodinjstvi aparati
- modelarstvo

UGODNI EKOLOSKI KREDITI

- plačila na obroke
- popusti na gotovino

STROJNA ZEMELJSKA

GRADBENA DELA

Milan FRECE s.p.

Ul. Franja Vrunča 10

3230 Šentjur

Tel.: 063/743-192

Vinogradniki pozor!

- strokovno in kvalitetno rigolanje vinogradov
- urejanje okolice stanovanjskih hiš
- odvodnjavanje travnikov in njiv
- naprava cest in gozdnih vlak
- napeljava vodovodov
- razni izkopi za gradbene jame
- nakladanje gromoza in zemlje z dovozom

Podjetno in solidno!

JAGROS d.o.o. SUPERMARKET

ODPIRALNI ČAS: 7 - 19,
NEDELJA: 7:30 - 12

V NAKUP VAS VABI
DISKONT JATA,
PIZZERIA JAGER
PA NA PIZZE IZ KRUSNE PEČI!
7 - 22h, nedelja: 7:30 - 12

JAGER

PRI HRUŠEVCU V ŠENTJURJU

NUDI PO ZELO NIZKIH CENAH
ŠIROK IZBOR:

živil, pralnih sredstev, kozmetike, igrač, drobnih gospodinjskih aparatov, bele tehnike, raznih kozarcev, porcelana, nerjaveče posode za vino od 50 do 1000l. Pa tudi kompresorje Electrobeckom, pralce 110, 120, 150 bar.

KMETOVALCI! V trgovini
JAGER dobite tudi:

umetna gnojila NPK 15-15-15 KAN in sadjarsko oz. vinogradniško mešanico NPK žica za vinograde PVC
betonski stebri po 799 SIT kom
MOČNA krmila za živino in perutnino
krmilna moka 40 kg po 890 SIT

Kdor v trgovini JAGER kupuje, s časom in denarjem varčuje!

ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK

3230 Šentjur, Drogenikova 16 (tržnica), tel.: 063/743-727

*Zlato ohranja mladost in polepša starost,
dragi kamni prinašajo srečo!*

- prodaja zlatega nakita
- prodaja zlatih ur
- predelava starega zlata (poseben popust)

POSEBNOSTI

brezplačno graviranje
antialergični uhani
brezplačno prediranje ušes
birmanske, kristna darila
poročna darila

- popravila vseh vrst nakita
- izredno velika izbira ročnih ur in budilk

POSEBNOSTI

prodaja JAPONSKIH IN KITAJSKIH BISEROV

POSEBNA PONUDBA: - ovratnice od 7.000,00 SIT dalje
- prstani od 3.000,00 SIT dalje

TRGOVINA
Rosana

Zidar Metka, s.p.

ljubljska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa

PO NAJUGODNEJŠIH CENAH SMO V TRGOVINI
ROSANA PRIPRAVILI VELIKO IZBIRO:

- * otroških oblačil
- * moških in ženskih oblačil
- * spodnjega perila
- * športne obutve
- * posteljnine, prtov in brisač
- * igrač

Izid žrebanja nagrajencev božično-novoletne križanke

1. nagrada

Ladislav Kladnik
Šentjur
nakup v vrednosti 15.000,00 SIT

2. nagrada

Zalika ULAGA
planina
nakup v vrednosti 10.000,00 SIT

3. nagrada

Nežika JEREB
dramlje
nakup v vrednosti 5.000,00 SIT

delovni čas:

delavnik od 8" do 16"
sobota od 8" do 12"

prisrčno vabljeni v trgovino Rosana

Zatišje in čas za razmislek

Po novoletnih praznikih je v Šentjurju zavladalo neverjetno zatišje, takorekoč pravo mrtvilo. Koledar kulturnih prireditev je skoraj prazen, le "naša" Princeza Vrtoglavka se nekaj vrti po mariborskih odrih, na športnih terenih se nekaj mučijo le košarkarji, z Občine ni pravih znakov življenja. "Pratraktor" s Prevorja je bil eden redkih pozornosti vrednih dogodkov.

Kjer ni, še vrag ne more vzeti, pravijo, zato bom prvi letošnji uvodnik mirne duše posvetil spet ŠN in svojemu žulju - pristranskosti Šentjurskih novic.

Čeprav sem ob županovi izjavi v novoletnem intervjuju, da je neetično, če se jaz kot bivši ali sedanji več ali manj aktivni udeleženec javnih dogajanj v občini, ukvarjam z novinarstvom, prvi hip le zamahnil z roko, češ, saj te očitke tako ali tako poznam že od rojstva ŠN in so figo vredni, mi vendarle niso dali duševnega miru. Je moja pristranskost res tako grozna? In zakaj pravzaprav ne bi smel biti po svoje pristranski, pač takšen, kot v resnici sem? Mar bi ne bila igrana objektivnost, v katero sam ne verjamem in na katero, na primer, prisega župan, v resnici prava hinavščina?

Televizijska oddaja "Pro in kontra" z Ljerko Bizilj in Natašo Pirc kot antagonistkama, je prišla kot naročena. Ni šlo za povsem enaka razmerja, za podobna pa vsekakor. Na "pravični" strani Nataše Pirc in mladih študentov novinarstva se je pravzaprav znašel tudi naš župan Malovrh, sam pa sem se iskreno identificiral na strani "hudobne" Ljerke. Očitno je bilo temeljno izhodišče študentov, da je politika nekaj nepopravljivo umazanega, vsi drugi, ne glede na kateri strani, pa smo izhajali iz enotnega elementarnega izhodišča - lastnega interesa; Pirčeva z leporečnim izgovorom v resnici uničuje nadležno tekmo, župan na moj račun posredno enako leporečno celi svojo načeto karizmo, jaz branim "svojega otroka". Vsi seveda vse zaradi pravičnosti in v korist naroda! Naši interesi so sicer prav gotovo legitimni, toda zelo lepo zapakirani in kot taki malo sumljivi.

Tisto, kar je bilo pri tej tv oddaji grozno, je bilo pravzaprav stališče študentov, ki nima identificiranega interesa. Ves

svet interesov so zanikali, ga zavrgli, ali pa ga niso spoznali. Preostala je le neomadeževana brezinteresna ideja - ki pa je po mojem pojmovanju prej neumnost kot vrednota. In sem na koncu oziroma začetku začaranega kroga!

Nič drugega mi ne kaže, kot da sem še naprej "pristranski"! Zagotavljam pa vsakomur, da Šentjurske novice so bile in ostanejo odprte za "pristranskost" slehernega, ki hoče izraziti svojo misel.

Franc Kovač

Ste pozabljivi?

Če ste eden izmed tistih 20 % naročnikov Šentjurskih novic, ki ste z našim časopisom zadovoljni, a še niste plačali naročnine, potem ste vsekakor pozabljivi?!

Če pa ste sklenili, da ne boste več naš bralec, vas vljudno prosim, da poravnate svoj dolg!

Franc Kovač

O kulturi, prazniku in Šentjurskih novicah

Ko z neko mehko v duši in hvaležnostjo v srcu do Prešerna premišljuje o kulturnem prazniku, se mi vsiljuje vprašanje, koliko je v nas, ki živimo po vaseh in hribih naše občine, sploh smisla za kulturo in lepoto slovenske besede. Mar ne živi današnji svet le še samo v številkah?

Ko opazujem nezainteresiranost za edini šentjurski časopis Šentjurske novice, mi ni težko ugotoviti, da je med nami veliko brezbriznosti do današnje kulture in ustvarjalnosti. Samo s spomini na preteklost pač ni mogoče rasti in zoreti za jutri.

Morda bi kaj storili v tej smeri, če bi bolj odprli svoja vrata in srca našemu časopisu, z njim sodelovali in tudi sami ustvarjali. Ob skupnem prizadevanju in manjši zamerljivosti bi ŠN lahko postale tudi naša kultura in naš nepogrešljivi kulturni prijatelj.

I. Uduč

**Naslednja številka
Šentjurskih novic izide
v torek, 24. februarja
1998**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur; D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 743-561, 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277.

Z zvijačo do oblasti

Letos bodo po štirih letih zopet lokalne volitve. V tem času si je lokalna oblast vzela veliko priložnosti, da se je hvalila, zato je od urednika Šentjurskih novic korektno, da je opoziciji omogočil opozoriti na napake oblasti, in povedati svoje poglede na to obdobje. Skušali bomo na sistematičen in z dejstvi podkrepjen način obdelati dogajanja in pri tem obelodaniti marsikatero nadvse zanimive dogodke, zakulisne igrice in rivalstva občinskih veljakov, ter razkriti tudi kakšno do sedaj očem skrito podrobnost.

V današnji številki bomo spoznali zakulisje, ki je imelo odločilen vpliv na vspostavitev sedanjih oblastnikov in nadaljnje reševanje problemov, ki so se pred njih postavljali. Marsikaj bi bilo sedaj drugače, če nebi izigrali volje ljudi, ki so jo izrazili na volitvah.

Leta 1994 sta na lokalnih volitvah za župana kandidirala Jurij Malovrh (SKD) in Ladislav Grdina (LDS), na volitvah za občinski svet pa je nastopilo pet strank. Čeprav se volilci tega niso zavedali, je na teh volitvah šlo za hud boj med klerikalci in liberalci. Ta boj se je na ravni županskih kandidatov pričel v zgodnji fazi priprav na volitve. SKD je ponudila Grdini, da kandidira za njihovo stranko, ker na to ni pristal, je ta stranka kandidirala Malovrha, ki je bil "otrok" Grdine. Neformalno ponudbo o skupnem nastopu z LDS ali večih strank za Grdino je SKD zavrnila.

Za občinski svet so stranke SKD, SDS in SLS zasnovale tajno koalicio, ki je podpirala tudi Malovrha. Koalicijo je skoraj do konca tajil takratni predsednik SKD Zdošek. Idejni oče te koalicije je bil prav tako "otrok" Grdine Oto Pungartnik, ki je v tistem času vodil SDS. Tako si je pri Malovrhu prislužil pomembne točke, ki so prišle kmalu zelo prav. Ne da bi se verjetno zavedal, ga je s tem potegnilo v kolesje klerikalnega stroja. Povezava je bila z vidika volilcev nelegitima, saj koalicija ni nastopila z enotnim programom in enotnimi listami kandidatov. Svojega neformalnega povezovanja praktično do zadnjega volilcem niso javno razglašali.

Na volitvah je Malovrh tesno premagal Grdino, v sedemindvajsetčlanski občinski svet je bilo izvoljenih osem članov SKD, sedem LDS, pet SLS, štirje SDS in trije ZL.

Demokratsko bi bilo, da bi stranke glede na podporo volilcev prevzemale odgovornost za vodenje občine tudi z zasedanjem odgovornih položajev. Zato je LDS predlagala sestanke z vsemi strankami. Prvi je bil z SKD, ki je sodelovanje z LDS odklonila, kljub navidezni pripravljenosti njihovega takratnega predsednika Zdoška. Od drugih strank sta pripravljeno za sodelovanje pokazali SLS in ZL. Za kratek čas se je to tudi zgodilo. Kasneje je SLS popustila, verjetno pod hudimi pritiski, na katerih so se močno angažirali občinski politiki, ki so v ta namen angažirali menda celo samega Podobnika in cerkvene dostojanstvenike v fari. Dopuščena pa je tudi razlaga, da je šlo le za manever, s katerim je SLS na položaje zvito potisnila Osetovo in Škoberneta.

Vzporedno se je Župan Malovrh na sestanku z LDS -ovci (Koleša A., Mastnak J, Artnak J.) dogovoril o delitvi ključnih mest v upravi. Beseda je tekla predvsem o podžupanu, ki bi bil iz vrst LDS-a, tajnika občine bi imela SKD, SLS bi pripadlo dvojje mest v

občinskem svetu, ki so si ju želeli, SDS naj bi dobila vodenje močnega resorja v občinski upravi, ZL pa podpredsedništvo občinskega sveta in vodenje enega pomembnejših, od sveta imenovanih organov.

Na osnovi take porazdelitve se je LDS odločila uresničiti vizijo, da bi skozi podžupana občina postala bolj podjetniško in gospodarsko naravnana. Podžupan bi vodil področje investicij in občino zastavil kot podjetje. Sodobno se temu pravi menedžiranje javnega sektorja, ki ima v svetu, pa tudi ponekod pri nas bogate in zelo pozitivne izkušnje. Takšen pristop podpirajo tudi strokovnjaki in kar je zelo pomembno, tudi oblast na državnem nivoju. Za to mesto je LDS predlagala človeka z bogatimi gospodarskimi izkušnjami in dobrega poznavalca javnega sektorja Branka Gorečana. Vendar je župan svoj dogovor snedel. Opreديل se je za podporo koalicijskim strankam ter na sami seji predlagal za podžupana svojega pomagača Ota Pungartnika, ki ga je tako imenovana koalicija tudi potrdila. Tako mu je župan vrnil dolg za predvolilno koalicijo. S tem je dal javno vedeti, da želi biti župan le določenega dela občanov. LDS, kot druga največja stranka, na državnem nivoju pa ves čas glavna vladna stranka, je bila tako izigrana. To je ena od elementarnih napak sedanje občinske oblasti. Dokončno se je občinska politika vsaj za nekaj časa razdelila na klerikalni in liberalni blok. Oblastna garnitura jo je izpeljala, neglede na visoko ceno, ki jo je in jo plačuje občina Šentjur.

Prepričljive odgovore bo mogoče dobiti v nadaljevanjih. Z gotovostjo je mogoče trditi, da je taka odločitev imela v nadaljevanju mandata pomembne posledice. Na občini so se na ključnih mestih znašli le ljudje z govorniški sposobnostmi. Potrebno je bilo nadaljevati kvalitetno zastavljene projekte iz obdobja Grdine, realizacija le teh pa se je pričela odvijati z mnogo manjšim tempom. Strateški dogovori o sodelovanju države so se v hipu razblinili (sofinanciranje šole v Hruševcu, obvoznice, šole Prevorje, telefonije itd.), investicijski tempo se je skoraj povsem ustavil. Občina je investicijsko zaplula v slepo črevo. Projekti, ki bi se morali financirati pretežno iz drugih (državnih in paradržavnih) virov so se pričeli financirati iz občinskega proračuna zaradi ustvarjanja občutka, da se vsaj nekaj dela. V proračunu pa je začelo zmanjkovati denarja za druge prepotrebne stvari, kot so ceste, vzdrževanje šol, investicije v športne objekte, ter financiranje družbenih dejavnosti (šport, kultura, zdravstvo, otroško varstvo itd.) Finančne škarje se tako zapirajo in proračun bo počasi in zanesljivo pripeljan do bankrota. Zato ni presenetljiv strahovito velik interes občinarjev, da bi v letu pred volitvami pod svoje popolno upravljanje spravili tudi premoženje bivšega Sklada stavbnih zemljišč. Iz tega naslova bi lahko uresničili nekaj obljub izpred volitev. Vendar bi tako nenamensko zmanjšali občinsko premoženje na področju stavbnih zemljišč, kar lahko ima za občane na teh območjih kmalu zelo neprijetne posledice.

(se nadaljuje)

J. Artnak

Andreja Stopar, načelnica UE: naši uradniki nimajo vzišenega odnosa do strank !

Andreja Stopar je že četrto leto načelnica Upravne enote Šentjur in je tisti človek, ki na našem območju prav gotovo najodgovorneje predstavlja Republiko Slovenijo in je seveda tudi najbolj odgovorna za delovanje te države. Očitkov, ki se nabirajo na rovaš državne oblasti, je v izobilju, zato jih bom kar čimveč poskušal nasloviti nanjo, ona pa, vsaj tako upam, jih bo zavrnila ali pojasnila. Je naša država res "nepravična", to je nepravna, slabo učinkovita in odtujena državljanom? Je ločevanje državne uprave od lokalne samouprave res tisto pravo "evropsko"? Je šentjurski del državne uprave boljši ali slabši od povprečja? In še marsikaj drugega bi nam lahko povedala.

Gospa načelnica, preden se lotite navedenih vprašanj, bi hoteli bralcem ŠN v nekaj stavkih opisati svojo življenjsko pot, ki Vas je privedla v Šentjur?

"Svojo pot sem pričela pred 36 leti v porodnišnici v Kopru, jo nadaljevala v osnovni šoli v Celju, srednji šoli in fakulteti v Ljubljani in jo po podiplomski specializaciji iz reprodukcije domačih živali (kunci), in jo vsaj zaenkrat - tudi zato, ker se kuncereja ni razvila tako kot je bilo predvideno - zaključujem kot državni "birokrat".

V dijaških in študijskih letih sem se poleg učenja in študija ukvarjala tako z raziskovalnim delom kot tudi političnimi aktivnostmi ter športom. Do službe veterinarske inpeškorice v Šentjurju sem se težko dokopala, načelnica pa sem postala takorekoč iz protesta; vlada RS je namreč zahtevala družboslovno izobrazbo, jaz pa sem vztrajala, saj sem bila prepričana, da kot inšpektorica gotovo vem o državni upravi več kot kakšen družboslovec, na primer slavist (Prosim, naj mi oprostijo!). Po razglasitvi rezultatov razpisa mi nekateri seveda niso pozabili povedati, kako so si prizadevali za to moje imenovanje, sama pa sem prepričana, da sem uspela predvsem zaradi svojega dotedanega strokovnega dela. Gotovo je pri tem imela svojo vlogo tudi politika, pač tako kot pri izbiri vseh načelnikov.

Vrnimo se k vsebinskim vprašanjem! Je naša država pravna in dovolj učinkovita?

Iz lastnih izkušenj vem, da se vprašanje pravnosti pojavi v trenutku, ko pravica enega omejuje drugega. Ko se ti dve pravici srečata,

nastopi zakon, ki potem usklajuje obe pravici. Zakone imamo in tudi ravnamo se po njih, torej imamo pravno državo. Drugo vprašanje pa je, kako v resnici ta pravna država funkcionira.

Učinkovitost države je zanimiv in kompleksen problem. Takoj po ustanovitvi naše UE smo izdali zgbanko z natančnimi pojasnili, kaj se dogaja v upravni enoti. Pripravili smo tudi nove obrazce za vloge, kjer v opombah piše na podlagi katerih prilog k vlogi lahko odločamo. V več kot 90 % so bile vloge v letu 1997 popolne. V mesecu dni jih je bilo rešenih 76,52% vseh vlog. V letu 1997 so referenti v UE obravnavali 9402 zadev (1. 1996 9096) na osnovi Zakona o upravnem postopku. Ostalih postopkov je bilo 9960 (lani 10455). Toda če ena stranka

uporabi izredno pravno sredstvo, na primer sproži postopek pred ustavnim sodiščem, se zadeva takoj zavleče vsaj za 3 leta, kar eni stranki pomeni neučinkovito državo, drugi pa varovanje njenih pravic. Takšna zadeva v danem trenutku ni rešljiva, na drugi stopnji pa zadeve rešujejo 2 leti in več.

Navedla bom še nekaj številok o delu naše UE, bralci ŠN pa naj sami odločijo, ali smo dovolj učinkoviti in pravni!

Omenila sem že, da so referenti na osnovi Zakona o upravnem postopku v letu 1997 reševali in rešili več zadev kot leto prej. Število zadev je tudi poglobitveni razlog za počasnejše reševanje zadev, saj smo v l. 1996 v enem mesecu rešili kar 82,43 % zadev, letos pa 76,52. Prav gotovo pa je razveseljivo, da je bilo kar 93,55 % zadev rešenih (v l. 1996 89,55%). Seveda pa postajajo stranke vse zahtevnejše in tudi pritožb je bilo več kot lansko leto.

Daje naše ločevanje državne uprave in lokalne samouprave po Vašem mnenju ustrezne rezultate?

Če prinaša s seboj nižjo ceno za davkoplačevalce, potem da.

Sprašujem ravno to. Lahko poveste, koliko ljudi zaposlujeta sedaj UE in Občina skupaj v primerjavi z enotno občino iz leta 1993?

Glede števila zaposlenih lahko govorim le za UE, če pa pomislim, da so se tisti, ki so zapustili UE po 01.01.1995, zaposlili predvsem na Občini Šentjur, je sedaj v hiši na Mestnem trgu 10 zaposlenih več ljudi. Nobena skrivnost ni, da šteje UE tudi danes devetindvajset (29) redno zaposlenih, tako kot 01.01.1995. Imamo tudi dve zaposleni za določen čas, nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu in za delo na področju žrtev vojnega nasilja.

Se je država približala ljudem, ali pa je še vedno nekoliko vzvišena nad državljanji? Mislim na Šentjur.

Za prav nobenega od uradnikov v šentjurski UE ne bi mogla reči, da ima vzvišen odnos do strank. Ker pa je država le arbiter med dvema nosilcema različnih pravic, se navadno enemu vedno zameri in se takšnim ali drugačnim očitkom težko izogne.

Kako ocenjujete šentjurski družbeni utrip, strankarstvo, politiko...?

O tem težko rečem, saj večji del dneva delam v prostorih UE, popoldne pa se ukvarjam s sinom, ki hodi v prvi razred, in pletem. Nekaj časa namenjam ŽKK Pletivat, za "dušo" pa sodelujem pri pripravi likovnega utripa v Šentjurju. Menim, da ima Šentjur zelo pestro kulturno življenje. O delu političnih strank sem obveščena le kot občanka pred temi ali onimi volitvami, spremljanje aktualnih dogodkov doma in po svetu pa tako ni politika. Poznam težave z brezposelnostjo in tudi vem, da kot načelnica na tem področju ne morem kaj dosti pomagati. Tudi bi se rada izognila splošni oceni šentjurskega družbenega in gopodarskega utripa, ker sem res preveč odmaknjena od njega oziroma se ukvarjam s čisto drugimi stvarmi in bi lahko rekla, da zaradi mojih dreves ne vidim našega gozda.

Hvala za pogovor.

F.K.

Sodelavci ŠN o sebi in svojem časopisu

Novoletno srečanje sodelavcev Šentjurskih novic, ki se je letos zgodilo šele v sredini januarja, je minilo v znamenju novih poslovnih prostorov in kritičnega pregleda opravljenega dela. Šentjurske novice bodo odslej doma v bivši Bohorjevi poslovni stavbi v Ulici D. Kvedra 11 in bodo slišale tudi na novo telefonsko številko 741 500.

Vsebinski del srečanja se je zgodil v hotelu Alpos. Urednik Kovač je najprej ocenil, da preteklo leto ŠN ni prineslo bistvenih premikov. Število naročnikov sicer rahlo narašča, a je še zelo daleč od zaželenih komercialnih 2500 izvodov. V vsebinskem smislu ŠN vztrajajo na svojih dokaj kritičnih pozicijah, za kar so sicer osvojile določene simpatije. Kovač predvideva, da imajo na svoji strani še vedno potrebnih 51%, z lokalnimi oblastmi, ki se do edinega občinskega medija obnašajo precej indiferentno, pa še vedno niso našle pravega stika. Kot pretečo grožnjo časopisu je označil tožbo štirih užaljenih šentjurskih občanov (Božič, Godler, Cehner, Šumej), ki zahtevajo kar 8 milijonov SIT odškodnine za prizadejane duševne bolečine.

Poudarki iz nagovorov prisotnih:

Ivanka Uduč: ŠN naj imajo tudi eno stran za kulturo in literarno ustvarjalnost.

Ivanka Uduč

Samo Gazvoda: ŠN so solidno oblikovane. V vsebino se ne spuščam.

Draga Kovač - Škoberne: Delam sicer res bolj na vejicah in pikah, toda ihta pred vsakokratno številko ne gre mimo mene. Navadno je tako, da vse do zadnjega manjka člankov, potem jih je pa preveč.

Jože Artnak: ŠN so sicer zasebni časopis, toda spoštujejo demokratična načela in dopuščajo korektno izražanje tudi drugačnih stališč. Potrebujemo jih.

Jože Artnak

Potrebno bi bilo jasneje ločevati informacije od komentarjev.

Barbara Gazvoda: ŠN so res kritične, toda dosledno spoštujejo pravico do odgovora. Sodelovanje mi prinaša nova spoznanja in marsikatero zadovoljstvo.

Barbara Gazvoda

Vlado Artnak: Omejujem se na poročanje, ker sem tudi sam takorekoč službeno vpet v šport.

Jože Mastnak: Ne bom ponavljal že povedanih kritik. Sem med tistimi 51%, ki so na strani ŠN.

Franc Gazvoda: ŠN morajo najti stik z občinsko oblastjo, sicer bodo še naprej stagnirale. Rogaške novice, ki dobro

Franc Gazvoda

sodelujejo s svojo občino, izhajajo v enkrat višji nakladi in opazno bolj bogati izvedbi.

Vinko Jagodič: Trudim se povedati, da se zgodovina in demokracija nista pričeli leta 1990. Z anketo bi bilo potrebno ugotoviti, kaj bralci želijo.

Vinko Jagodič

Luka Hvalc: V šentjurskem športu se premalo trudijo, da bi bili celovito prisotni v domačem mediju.

Luka Hvalc

Saška Teržan: Bolj malo sem pisala, a upam, da bo letos bolje.

Saška Teržan

V Alposu dogovor med delavci in upravo

Malo pred novim letom so v Alposu pripravili slovesen podpis dogovora o sodelovanju predstavnikov sveta delavcev in uprave podjetja. Oba podpisnika, g. Raztočnik za svet delavcev in generalni direktor Bevc za upravo, sta bila z dogovorom očitno zelo zadovoljna in nista

g. Bevc in g. Raztočnik

skoparila z medsebojnimi pohvalami. Raztočnik je poudaril, da so z dogovorom ohranili raven že doseženih delavskih pravic, generalni direktor pa je povedal, da je zadovoljen, ker so v konstruktivnem dogovoru uspeli delavcem zagotoviti večje delavske pravice kot jih predvideva zakon. Uprava se je obvezala, da se bo posvetovala s svetom delavcev pri imenovanju tako imenovanega kadrovskega direktorja, obveščala delavce o svojih načrtih in tudi poskrbela za izobraževanje članov sveta delavcev. Svet delavcev bo odločal o uporabi sredstev družbenega standarda (počitniške kapacitete...), soodločal pri večjih predstavitvah delavcev in skrbel za ustrezne pogoje dela. Skratka, "ljubezen" med siceršnjima "naravnima sovražnikoma" je bila preveč očitna, da bi ji brezpogojno verjel, zato sem sklenil povprašati še alpoške sindikaliste, kako oni ocenjujejo podpis te "mirovne pogodbe".

Slovesnemu podpisu dogovora je sledila novinarska konferenca. Zvedeli smo, da se je Alpos, tudi po zaslugi dokapitalizacije s strani češkega partnerja Nova Hut (šlo je za 15 milijonov DEM), rešil najtežjih kratkoročnih kreditov, zato z optimizmom pričakuje nadaljnji razvoj firme. Delež lastnega kapitala so povečali s 23 na 46 odstotkov. V letu 1997 naj bi ustvarili okrog 60 milijonov SIT dobička, ki ga bodo vložili v nadaljnje posodabljanje proizvodnje. Že

v letu 1998 pa v Alposu načrtujejo za 34% večjo prodajo proizvodov in okrog 160 milijonov dobička. 72% vse proizvodnje bo namenjene tujemu trgu. Cevalna naj bi povečala proizvodnjo za 21%, Oprema pa za 36%. V posodabljanje strojev v Opremi bodo vložili 2,8 milijona DEM (investicija je že v teku), v Cevalni pa bodo več storili za humanizacijo dela, za zmanjševanje hrupa in nadomeščanje najtežjih fizičnih del s strojnimi. Določene pozitivne učinke pričakujejo tudi od projekta kadrovske prenove podjetja, spremljanja uspešnosti vsakega posameznika in pa seveda tudi dodatnega usposabljanja in izobraževanja.

V Alposu delujejo tri sindikalne organizacije. KNSS Neodvisnost vodita g. Vlado Arzenšek v Cevalni in g. Radišek v Opremi, predsednik enotnega Semoličevega Svobodnega sindikata je Mirko Čander.

Očitno pa so alpoški sindikalisti zelo zavzeti, saj G. Radišek za pogovor ni imel

Vlado Arzenšek, predsednik

časa, g. Čandra kljub petim poskusom in naročilu, da me pokliče, nisem uspel dobiti, le z g. Arzenškom sem lahko spregovoril med malico. Mimogrede sem tudi pomislil, da je takšna zasedenost v določeni povezavi s temo, o kateri sem se želel pogovoriti.

G. Arzenšek, kako vi ocenjujete podpis dogovora med Svetom delavcev in upravo?

Pri pripravi tega dogovora nismo sodelovali in smo do njega do neke mere skeptični. Kar je dobrega, bomo pač vzeli, za več se bomo borili. Menim, da ta sporazum odriva sindikate na stranski tir, kar nam seveda ni všeč. Mi naj bi se pogovarjali le o plačah, naj bi imeli pravico

zvedeti, kaj načrtuje uprava, vse odločitve pa se sprejemajo drugje. Dogovor sem bežno prebral, bil je na oglasni deski in mislim, da nam kaj bistveno več, kot sem rekel, ne prinaša. V sindikatu glede tega še nismo rekli zadnje besede.

Kako sicer ocenjujete razmere v Alposu?

Težko karkoli rečem. Zdaj smo menda še sprejeli Pravilnik o varovanju poslovnih skrivnosti, tako, da ne vem, če sploh smem kaj reči. Plače imamo v skladu s kolektivno pogodbo, s katerimi pa v Cevalni nismo zadovoljni. Zaradi ropotja, prahu, slabe osvetlitve in razmeroma težkega fizičnega dela bi morali imeti beneficiran staž, ne pa, da si še 10 odstotnega dodatka na težke delovne pogoje nismo uspeli izboriti. Tudi razmerje med najnižjo in najvišjo plačo, mislim, da gre za razmerje 1 : 15, je hudo visoko. Nam delavcem se ne piše posebno dobro, če pa nam bodo še onemogočili sindikate, bo še težje.

Če prav razumem, ali morda pomeni dogovor med svetom delavcev in upravo poseg na sindikalno področje?

V določeni meri že. Mi se bojimo, da bo svet delavcev zapadel pod vpliv uprave. Že to, da je za predsednika sveta delavcev bil izvoljen g. Raztočnik, ki ni član nobenega sindikata, se nam ne zdi najboljša rešitev.

Hvala za pogovor!

K.F.

Poziv KS Ponikva in županu občine Šentjur!

Prebivalci Zagaja in Kraberka pozivamo odgovorne, da si ogledate divje odlagališče odpadkov ob cesti Slatina - Kraberka, kamor spravljajo svojo navlako predvsem prebivalci Luterja, ter takoj ukrepate!

"Naša dežela, čista in urejena!"

Prebivalci Zagaja in Kraberka

Železarna Štore - prihajajo Švedi skozi "občinska vrata"?

V sredo, 14. januarja, so se v Šentjurju sestali z direktorji Slovenskih železarn župani občin Šmarja, Štor, Raven, Jesenic in Šentjurja. Sestanek je pomenil nadaljevanje sestanka, ki so ga v mesecu novembru imeli župani s predstavniki švedske firme Ineksa Power.

Po besedah šentjurskega podžupana Pungartnika so se župani zavzeli za ohranitev železarstva na vseh treh lokacijah in za bolj odločno sanacijsko državno podporo. Po njihovem prepričanju bi ukinitve železarstva pomenilo težak udarec za vse prizadete regije, kakor tudi za vso državo. Odločno so se zavzeli za dokapitalizacijo železarn, za povezavo s tujimi partnerji in tako posredno tudi za ohranitev delovnih mest.

Pri slednji zahtevi so sestankovalci zlasti mislili na švedsko železarsko firmo Ineksa Power, ki išče ustreznega partnerja za izdelavo železnih profilnih cevi za sredozemske ladjedelnice. Švedi ponujajo 25 milijonov DEM za modernizacijo in dokapitalizacijo Jekla Štore, vendar pa hočejo biti lastniki firme. Slovenija naj bi jim štorski obrat prodala za simbolično ceno 1 marke, oni pa bi zagotovili obstoj tovarne, okrog 400 delovnih mest (zdaj je v Štorah še okrog 470 zaposlenih) in v treh letih tudi proizvodnjo, ki bo dajala dobičke. Po besedah podžupana Pungartnika njihova ponudba sicer ni edina (v igri naj bi še bila avstrijski in nemški partner), je pa najobetavnejša.

Kako švedsko ponudbo ocenjujejo nekateri v Štorah?

Pravijo, da gre na eni strani predvsem za močno lobiranje Raven, ki se bojuje morebitne osamosvojitve konkurence iz Štor, na drugi strani pa Ineksa zvito piha na dušo županom, ki naj bi s pritiski na zlobirano vlado dosegli ugodno prodajo Ineksi.

Kako bodo v tej interesni kolobociji uspeli župani uskladiti svoje in državne interese, bo zanimivo videti. In če je Podobnikova "slovenska rešitev" našega železarstva res tako obupno brezupna, kot se govori, potem bo zmeda kmalu še večja. Kdo bo plačal zapitek, se ve. Davkoplačevalci!

F.K.

SLS bo Jurlšala na oblast

Na prvi letošnji seji, ki je bila v četrtek, 15. januarja, v gostilni Salobir v Dobju, je upravni odbor šentjurske SLS pregledal svoje delo v preteklem letu in tudi že zastavil prve korake v pripravah na jesenske občinske volitve.

Ocenili so, da je bilo leto 1997 razmeroma uspešno. Zelo so bili zadovoljni z rezultatom Janeza Podobnika na predsedniških volitvah, nekoliko manj pa z volitvami v državni svet. Bolj so bili kritični do svoje vloge v občinski politiki. Imajo sicer močne položaje v občinskem svetu, toda dogaja se, da občinski svet igra takorekoč bolj postransko vlogo oziroma več ali manj le pritruje tistemu, kar so že odločili drugje. SLS ostaja izključena iz najpomembnejše faze ustvarjanja občinske politike, iz faze priprave proračuna in raznih odlokov, kajti potem, ko so te zadeve že dorečene in pred občinskim svetom, jih je praktično nemogoče spreminjati. Opozorili so tudi na dejstvo, da so, čeprav so koalicijska vladna stranka, dejansko postavljeni v isti položaj kot opozicija.

Takšna ocena jih je seveda tudi privedla do odločitve, da bodo na jesenskih volitvah nastopili s svojim županskim kandidatom, pri osvajanju občinske oblasti pa se bodo naslonili na tiste partnerje, ki bodo nudili več. Na volitvah v občinski svet pričakujejo okrog 25% glasov. Kot možne kandidate za župana iz vrst SLS so omenjali predsednico Osetovo, direktorja zadruga Pušnika, podjetnika Romana Moškotevca, ravnatelja Gajška in odvetnika Pevca. Ni pa tudi izključeno, da se ne bodo odločil za enega izmed uglednih kmetov, Pevca iz Slatine, Zdolška iz Okroga ali Senice s Planine.

Na volitve se operativno še ne pripravljajo, kajti še prej jih čaka volilni občni zbor, ki bo meseca aprila. Za kandidatko za predsednico so potrdili sedanjo predsednico Osetovo, ki bo očitno na volitve šla brez protikandidata.

SDS na volitve sama

Na "novoletni" seji predsedstva šentjurske SDS, ki se je zgodila v hotelu Alpos šele v sredini januarja, so sprejeli kar nekaj dokumentov, ki bodo usmerjali stranko naslednje leto.

"Janševi socialdemokrati" so se dokončno odločili, da naredijo konec svojemu "nomadstvu". So namreč v Šentjurju edina stranka, ki nimajo svojega prostora. LDS in ZLSD imata še vedno prostore svojih predhodnic ZSMS in ZKS, krščanski in eseslovci so se dobro ugnezdili na Občini, le socialdemokrati so ostali kot ptički brez gnezda. Zlasti tajnik Leskovšek iz Stopč je najodločneje vztrajal na strehi, pod katero bi počasi pričeli spravljati svoje imetje. Kam se bodo dali, pa še ne vejo.

Meseca februarja naj bi predvidoma ustanovili krajevna odbora SDS v Dramljah in v Slivnici.

Na jesenske volitve bodo šli sami, saj predvolilna koalicija, ki so jo pred prejšnjimi volitvami takorekoč tajno sklenili s SKD in SLS, po njihovem mnenju ni dala najboljših rezultatov. Odločili so se, da bodo poskušali uspeti na volitvah ter šele potem iskati partnerje za naprej. Predvidevajo, da absolutnega zmagovalca, takšnega, ki bi dobil več kot 50%, v Šentjurju ne bo. Vsekakor bodo poskusili tudi s svojim kandidatom za župana, še vedno pa se niso odločili, ali bo to sedanji podžupan Pungartnik (ki se zadnje čase oddaljuje od stranke) ali Kovač. Tretje možnosti za enkrat ne vidijo.

Zanimivo je, da so že sestavili tudi kandidatne liste za volitve v občinski svet, ki pa jih še niso pripravljali dati v javnost.

F.P.

Odšel je 70 letni Lanz - Bulldog

V sredo, 7. januarja, sta Alojz Oprešnik in Mirko Pajek s Prevorja pokazala svojega varovanca tudi Šentjurčanom. Traktor - vlačilec - delovni stroj, ki je ugledal luč sveta v daljnem Manheimu v Nemčiji tam nekje okrog leta 1930, je nastarejši še delujoči traktor na Slovenskem in odslej tudi ena izmed znamenitosti iz visoke druge vrste Tehničnega muzeja v Bistri.

Kdo sta gospoda Oprešnik in Pajek, ki sta si privoščila to "traktorsko razkošje" za sladokusce?

G. Opešnik, avtomehaničar, doma z Žegra, zaposlen pri Izletniku, je človek, ki že od mladih nog občuduje tehnične dosežke naših prednikov in se vedno znova uči pri njih. V Bistri že stojita dve znamenitosti, ki sta ju prispevala s prijateljem Mirkom. To sta kosilnica z zametkom žetvene naprave iz leta 1950 in pa ameriški stabilni motor Herwebstar iz leta 1920, ki sta ga našla v Jurkloštru. Njegov sodelavec Mirko Pajek, strugar v železarni Štore, je doma iz Lopace in je "honorarno" predsednik KS Prevorje.

Kako sta prišla do te vajine traktorske znamenitosti in kaj sta vse počela z njo, da je zverina spet "zakašljala"?

Lanz - Bulldog je bil doma nekje med Ponikom in Konjicami, našli pa so ga muzejalci iz Bistre. Ker danes v Sloveniji pravzaprav ni več ljudi, ki bi s potrebno strpnostjo in vztrajnostjo delali na takšnih "izgubljenih zadevah", naju ni bilo težko najti. Pet let je od tega, odkar so ga sem gor na Žegar pripeljali kot razbitino. Nabavila sva si arhivsko tehnično literaturo, pljunila v roke ter po več kot 1000 urah dela, največ sva delala ponoči, spravila skupaj "original". Le tlačilka in vbrizgalna šoba sta drugačni kot v originalnem stroju, vse drugo pa je povsem v stilu.

Gre za skoraj petlitrski enovaljni stroj, ki ima vrsto zelo zanimivih tehničnih rešitev. Bat je postavljen vodoravno, na vrhu valja pa je posebna žarilna glava s svečko. Stroj za zagon potrebuje bencin, ko pa se po dobre pol ure žarilna glava ogreje do žarenja, preide sam na težko gorivo. Zanimivo je, da je na svečki stalna iskra, delovni ritem stroju daje vbrizgavanje goriva v valj. Zagon stroja je ročen. Traktorist odklopi volan, ga s trdim spojem montira na glavno gred in ga zažene. Lahko si predstavljate, da je zaganjanje stroja kritično za traktoristove roke. Tudi smer vrtenja ni vnaprej določena in če se stroj zavrti v napačno smer, ga je pač treba ustaviti in poskusiti znova. Traktor ima zobato gred za priključke, jermenico z vztrajnikom in je narejen tako, da se lahko uporablja tudi kot stabilen

stroj v zaprtem prostoru. Skratka, stroj ima vrsto občudovanja vrednih racionalnih rešitev, ki se jim lahko še danes čudimo.

Ko sva z Mirkom napravila vse manjkajoče dele, veliko nama je pomagal Roman Plank iz Štor, sva ves stroj seveda kar nakajkrat razstavila in spet sestavila, preden je stekel. Ko pa je končno bil na kolesih, sva ga brez večjih težav 30 ur brezobzirno gonila po najtežjih prevorskih terenih in je vse zdržal.

Je traktor do Bistre pripeljal sam?

Lahko bi, a smo ga v Šempetru raje naložili na kamion. Z Žegra, preko Šentjurja in Celja pa je drvel sam s hitrostjo okrog 40 km na uro. V Šentjurju smo se ustavili pred Občino, v Celju pa na poklicni šoli za avtomehanike, kjer so ga temeljito posneli in tudi ponovno servisirali. V štrih urah delovanja je pokuril okrog 20 l goriva. Našo pot so spremljali po radiju, v Bistri so nas sprejeli slovesno, zvečer pa smo bili tudi na televiziji. Skratka, bil je dogodek.

Očitno ste z enakim žarom kot pripovedujete, delali tudi na traktorju. Ali znajo v Bistri ustrezno ceniti vaš trud? Koliko je traktor sploh vreden?

Traktor je izjemen primerek in takorekoč nima cene. Podobno je tudi z najinim delom. Delala sva več ali manj "za dušo". Nekaj so rekli, da nama bodo povrnili, mislim pa, da bo bolj simbolično.

Tako lep zimski dan je bil, ko sem odhajal z Žegra: s soncem obsijana prostranstva, v kotanjah slana, redke hiše. Lepi in zapuščeni so ti hribi. S sedemdesetletnim Lanz - Bulldogom jih je zapustil še velik kos domače zagnanosti in znanja.

F.K.

Iz Slivnice lani 3000 kg medu

V nedeljo, 18. januarja, so v gasilskem domu zborovali slivniški čebelarji. Od 35 članov jih je bilo prisotnih kar 22, kar pomeni, da so največje šentjursko čebelarsko društvo. Skupaj imajo okrog 300 čebeljih družin, v lanskem letu pa so na družino pridalali okrog 10 kg medu. Zanimivo je, da je med njimi kar nekaj velikih šentjurskih čebelarjev (Močnik, Poštrak, Kranjc...), kar pomeni, da le - ti s svojim društvom v Šentjurju menda niso bili najbolj zadovoljni.

Poročilo, ki je bilo dokaj kratko, je podal predsednik Franc Frece z Drobinskega. Kljub temu, da je imel UO le tri seje, je potarnal predsednik, so bile še te slabo obiskane. Organizirali so eno predavanje, izlet, nabavo zdravil in sladkorja. Iz občinskega proračuna so dobili 70 000 SIT, prvič v vseh letih obstoja pa se je zgodilo, da KS ni nič prispevala. Skupaj so imeli 315 000 prihodkov, zapravili pa so 257 000 SIT. Skupaj z ostankom iz predlanskega leta jim je ostalo v blagajni 153 000 SIT.

Dokončno so se odpovedali svojemu vzorčnemu čebelnjaku, saj tako mladi čebelarji kot tudi šola zanj niso pokazali prav nobenega zanimanja. Še več, do kraja so ga demolirali, tako da so bili čebelarji še veseli, da so zanj dobili vsaj 300 DEM. Odkupil ga je Pepi Tanšek, ki ga je pred leti tudi naredil.

Načrt dela za letošnje leto je enak lanskem, le plinski topilnik za vosek bodo znova nabavili, ker je prejšnji "dobil noge". Slišati je bilo tudi namige, da bi morebiti kazalo ustanoviti občinsko zvezo čebelarskih društev, saj je prejšnja tiho umrla, ker ji je šentjurski predsednik "pozabil" podaljšati registracijo.

F.K.

... so posojila in POSOJILA HMEZAD BANKE

ZA OBČANE

– GOTOVINSKA POSOJILA:

- * do 6 mesecev T + **6,5 %**
- * do 12 mesecev T + **7,5 %**

- * do 3 let T + **9 %**
- * do 5 let T + **9,5 %**

Če posojilo koristite na osnovi računa ali predračuna, so obrestne mere za 0,5 % točke nižje.

Če že imate najeto posojilo, ki ga še niste v celoti odplačali, lahko predložite potrdilo o stanju najetega posojila, pa vam ga bomo odplačali iz odobrenega posojila pri nas.

Če še niste komitent naše banke, so obrestne mere za 0,5 % točke višje, če pa opravite prenos plače na našo banko, vam po 3 mesecih obrestno mero znižamo.

– OSTALA PONUDBA:

- * stanovanjska posojila do 15 let od T + **8,5 %** do T + **9,5 %**
- * dovoljeno negativno stanje na tekočem računu T + **8,5 %**
- * v Agenciji Celje, Miklošičeva 6, lahko po konkurenčni ceni najamete sefe vseh velikosti

ZA ZASEBNIKE

(samostojni podjetniki, osebe samostojnih poklicev)

– KRATKOROČNA POSOJILA:

Izhodiščna obrestna mera:

- * do 3 mesecev T + **5,9 %**
  - * do 6 mesecev T + **6,5 %**
  - * do 12 mesecev T + **7,2 %**
- * UGODNO! Dovoljeno negativno stanje na žiro računu T + **8,5 %**
Na vašo željo odplačamo staro posojilo.

– DOLGOROČNA POSOJILA:

Izhodiščna obrestna mera:

- * do 10 let T + **7,5 %**

ZA KMETE

– KRATKOROČNA POSOJILA:

Izhodiščna obrestna mera:

- * do 1 leta T + **7 %**

– DOLGOROČNA POSOJILA:

Izhodiščna obrestna mera:

- * do 5 let T + **7,5 %**

V skladu z razpisom Ministrstva za kmetijstvo uveljavljamo regres za obrestne mere.

HMEZAD BANKA
Za vaš denar in naš ugled gre

Martin Pevec: še enkrat bi bil kmet!

Čeprav sem ob lanski podelitvi občinskega priznanja g. Martinu Pevcu iz Slatine slišal tudi pripombe, da v Šentjurju nekoliko zamujamo, saj je čas čaščenja količinske proizvodnje že zdavnaj minil, se mi vendarle zdi prav, da širše predstavim tega rekorderja iz Slatine pri Ponikvi. Nenazadnje tudi zato, ker je bila uradna obrazložitev njegovega priznanja preveč skromna.

Pri Galufovih sem se pojavil na turobni deževni zimski dan. Vztrajen in dolgočasen dež je Tinkota, kot Martinu pravijo znanci in sosede, gotovo zadržal, če že ne v zapečku pa vsaj pod streho, sem domneval, in tako ne bo preveč živčen, če ga bom malo zadrževal. Z ženo Zdenko, diplomirano agronomko, sicer pa gospodinjo in mamo od zore do mraka (in tudi čez), sta ravno pod budnim in nadzornim očesom mame Ane vlekla ogromen Vap v piščančji hlev: "Prejšnji teden smo ga izpraznili in ga je potrebno pripraviti za novo rundo", sta mi pojasnila. Kljub delu pa sta si le vzela čas za klepet.

Tako kot navadno, smo tudi tokrat vstopili kar skozi garažo. "Saj imamo zgoraj vse urejeno, toda smo se tako navadili tu spodaj, da se držimo kar tu", je pojasnila gospa Zdenka, "na kmetih se živi le malo drugače, na kar smo pozabili takrat, ko smo zidali." V prostornem bivalnem prostoru, kombiniranem s kuhinjo, pečjo, masivno mizo, z opažem zaščitenimi stenami, polnem otroškega direndaja, sem se počutil prav toplo. Devetletna Blanka z iskrimi očkami, sedemletna Urška, ki pravi, da bo doma gospodinja in triletna Mojca, ki je mimogrede pokazala, kako zna deklamirati pesmico o obrazku, so bile sicer ves čas bolj ali manj tiho, a so vendarle budno spremljale razgovor odraslih. Imel sem občutek kot da jih naše, za njih gotovo brezvezno

kramljanje o živinoreji, kmetijstvu in politiki, celo zanima.

Za začetek nekaj števil o kmetijski proizvodnji Pevčevih. Imajo 30 hektarov zemljišč, od tega je 20 hektarov obdelovalne zemlje. V hlevu

nafta. Na mesec porabijo za okrog 40.000 SIT elektrike. Gospodarska poslopja so pokrita s 3500 m² streh. Kolikšna je skupna vrednost kmetije, je težko reči, gotovo pa gre za več sto milijonov tolarjev.

stoji 30 krav, 24 plemenskih telic, 13 večjih bikov in 8 telet. Poleg te čiste kmetijske proizvodnje imajo tudi dva piščančja hleva, v katerih v enem letu zraste okrog 100 000 piščancev oziroma pridelajo 180 ton piščančjega mesa. V lanskem letu so poleg piščancev pridelali 102 000 litrov mleka in spitali 20 govedi. Imajo 2 večja traktorja (75KM) ter seveda celo vrsto priključkov, od nakladalk, silokombajna, plugov... Svojo govejo čredo v večjem delu prehranijo z doma pridelano krmo. Na 7 hektarih njiv jim zraste okrog 500 m³ koruzne silaže, koliko trave popasejo krave in pojejo sena, pa nismo uspeli izračunati. Za goveda dokupijo okrog 25 ton žita in krmil ter okrog pol tone raznih mineralnih dodatkov. Vso krmo za piščance, na leto se je nabere za cca 360 ton, seveda kupijo. Za pogon traktorjev porabijo okrog 3 tone, za ogrevanje piščančjih hlevov pa 17 ton

G. Pevec, gre za velik pogon in za velike denarje. Kako ste prišli do tega bogastva in kakšna je pravzaprav profitabilnost vložnega kapitala? Kakšen je vaš delavnik?

Začetki so gotovo pri mojih prednikih. Stari oče, ki je prišel iz Zibike, je kmetijo kupil leta 1900 od Galufovih. Po smrti očeta, umrl je leta 1969, je kmetijo prevzela moja mati, jaz pa sem kot dvajsetletnik pljunil v roke in začel gospodariti. Koliko kreditov smo vzeli, se ne da povedati. Gotovo jih je bilo premalo, takrat smo bili do zadolževanja precej previdni. Kdo pa je vedel, da nam bo inflacija šla tako na roko! Glede ostanka denarja se nimam kaj preveč hvaliti. Enkrat sem računal in izračunal, da nam ostane okrog 2 milijona SIT. Pa še od tega pride večji del od piščancev. Gospodarjenja brez piščancev si skorajda ne morem zamišljati. Ja, z delovnikom je pa tako, da je dela vedno dovolj. Z ženo

vstajava ob polšestih zjutraj, jaz grem v hlev, ona pa poskrbi za otroke. Ob 6,30 že odpelje šolski avtobus. Ob 8. uri imamo zajtrk, po zajtrku pa se vedno najde delo, bodisi na travnikih, v hlevih pri piščancih, v vinogradu, ali kje drugje. Zvečer pa spet čaka hlev. Mirne duše lahko rečem, da smo tako pozimi kot poleti na nogah redno od zgodnje zore do trde teme.

Kaj pa dopust, morje...?

V zadnjih desetih letih smo bili 4 dni na morju in tri dni v Čateških toplicah. Predvsem zaradi otrok. Moram priznati, da sem sam prišel domov s teh dopustov prav utrujen. Da ne govorim o tem, da me je ves čas skrbelo, kako gre doma. Je pač tako, da kmetije ni mogoče zapreti in oditi. Ampak se zato ne pritožujem. Kmetstvo ni le proizvodnja, temveč je predvsem ustvarjalen način življenja, ki človeka osrečuje in izpolnjuje do kraja. Daje občutek koristnosti in cene. Zase si res ne morem misliti, da bi živel nekje v mestu ali delal vse življenje za enim strojem! Če bi bil še enkrat na začetku, bi hotel še enkrat biti kmet. Ves "luksus", ki si ga privoščim izven kmetije je pravzaprav le petje. Prej sem pel v ponkovškem moškem zboru, zdaj pa le še v cerkvenem.

Kar nenavadno je slišati, da ste s seboj in svojo usodo tako zadovoljni. Moram povedati, da ste prava izjema, saj na vseh srečanjih ali sestankih že več desetletij le poslušam, kako slabo je biti kmet. Včasih sta bila grešna kozla država in Kombinat, mar zdaj ni nikogar, ki bi vam pil kri?

O, seveda so! Saj nisem rekel, da ne bi moglo biti bolje, kot je! V resnici mislim, da se položaj kmeta v demokraciji ni bistveno izboljšal. Še vedno smo kmetje razmeroma neobgljene žrtve raznih monopolov, kar nam mnogokrat povsem po nepotrebnem jemlje delovni polet. Ker ste bili živinozdravnik, naj nekaj povem kar s tega vašega področja. Je pač tako, da se obiska živinozdravnika takorekoč bojimo. Njegov račun

mimogrede znese 10 000 SIT in več, pa če naredi kaj ali ne. Ampak druge možnosti kmet nima. Živinozdravniška služba je še vedno monopolna in za našo proizvodnjo predraga. Kot vse kaže, bo takšna tudi ostala. Zame je na primer ceneje dati v zakol kravo, katere mleko vsebuje preveč somatskih celic, in jo zamenjati s telico, kot pa se spustiti v drago in neučinkovito zdravljenje te nadloge. Ampak ta druga možnost tudi ni poceni.

Podobno je tudi z zadrugo. Naš slovenski zadružni zakon je sicer uredil zadružno lastnino, ni pa uspel urediti vrste drugih ključnih zadev. Tako se zdaj dogaja, da zadruga gospodari z našim kapitalom, v bistvu posluje kot podjetje, še največ kot trgovina, od česar pa mi zadružniki nimamo prav veliko koristi. Mnogokrat pobere naša zadruga od nas večje marže kot marsikatero tuje podjetje. Da ne boste rekli, da nakladam, naj povem dva primera. Iz Krškega lahko ta hip naročim madžarsko koruzo po ceni 18 SIT, moja zadruga pa hoče imeti za isto koruzo 20 SIT. Ali pa drugi primer: Otiški vrh ima odkupno ceno za goveje meso 530 SIT, doma pa lahko iztržim le 510 SIT. Ker smo z odkupom mleka vezani izključno na zadrugo, nas ima vedno v šahu in moramo trgovati z njo. Res je, da imamo nekaj ugodnosti pri kreditiranju preko HKS, toda tudi v tem primeru gre za naš denar, za katerega plačujemo obresti. Pa ne mislite, da sem ne vem kakšen nasprotnik zadruge. Ne, sploh ne! Zdi se mi le, da bi bilo prav, da zadruga začne odkrito poslovati kot podjetje, kmetje pa svoje interese pričnemo uspešneje organizirano ščititi v sindikatu ali v zbornici. Zadruga, takšna kot je, je za nas člane strošek, ki nima ustreznega nadomestila in se mu ne moremo izogniti.

Svetovalna služba?

O njej ne bom nič rekel. Ne potrebujemo je prav veliko, ker imamo

agronoma doma. Lahko bi bila bolj agresivna pri pridobivanju državnega denarja.

Kaj pa politika? Kako funkcionira SLS v Šentjurju?

Čeprav sem podpredsednik šentjurske SLS, moram priznati, da se držim tako bolj ob strani. To druženje z LDS me malo skrbi. Naši se nekako topijo in niso več tisti pravi. Ampak zaradi tega v drugo stranko ne bom šel. Našo predsednico Osetovo spoštujem. Mislim, da je v redu.

V današnjih časih je slišati mnogo besed o varstvu okolja. Mislite, da je vaša kmetija okolju prijazna?

Ne vem, kaj bi rekel. Vsekakor mi nismo prav velik porabnik umetnih gnojil, toda zavedam se, da sta lahko sporna tudi gnojevka in kurji gnoj, ki sta naši glavni gnojili. Rekel bom tudi, da za okolju prijazno kmetijstvo nimamo pogojev. Če hoče kmet danes preživeti, mora kmetovati intenzivno. Drugače ne znamo in drugače tudi ne gre. Ja, če bi imel 200 hektarov, potem bi se lahko pogovarjali tudi o ekologiji."

In na koncu še o vaših načrtih?

Nobenih velikih načrtov več nimam. Rad bi, da bi počasi zaokrožili kmetijo, dokupili še nekaj zemlje, žena bi želela urediti hišo. Če bi še kaj delali, potem bi šli v širitev reje piščancev.

Hvala in veliko uspehov in zadovoljstva še naprej!

F.K.

FITNESS

DRUŠTVO SCORPION

v Šentjurju
TEL.: 740-202

Bi radi imeli mladostno in čvrsto postavo?
V ogrevanih prostorih vam nudimo vadbo na 25 orodjih po zelo ugodnih cenah!

Delovni čas:
od ponedeljka do petka:
18. - 22. ure

SELUŠKARJEVA 9,3230 ŠENTJUR
TEL.: 063/740-202

Jaslice velikanke

Kar precej po Božiču sem se odpravila na Žličarjevo domačijo, da si ogledam "tehnično dovršene" jaslice, za katere mi je povedal g. urednik. Nisem prav vedela, kaj naj pričakujem, a ko mi je g. Janko Žličar odprl vrata v majhno sobico in prižgal luč, mi je vzelo sapo. Na 20 m² se je razprostiralo bogastvo zelenega maha, med katerim so se vili trije potočki. Voda je poganjala dva majhna mlina in žago. Poleg hlevčka se je tukaj nahajalo še 62 hišk in 250 utripajočih lučk, ki so jaslicam dale poseben čar. Narejena je bila celo majhna transformatorska postaja s celotno električno napeljavo in majhna ognjišča, seveda z drobnimi plastičnimi kurjači. Na desni strani je bil prikazan tudi miniaturni Šentjur s cerkvico in osnovno šolo.

Jaslice sta izdelala 41-letni Janko in njegov oče Bernard. Prvič sta se tega zahtevnega projekta lotila pred šestimi leti predvsem v veselje otrok. Vsako leto sta jaslice še malce povečala in tako sta letos porabila kar 42 gajbic maha in 10 m² pločevine za struge potočkov, ki so obložene s kamni, da sta s tem ustvarila tudi naravni šum tekoče vode. Z izdelavo sta začela kakšen mesec pred Božičem in teden prej so bile že nared. Možnost ogleda sta dala tudi drugim obiskovalcem in tako si je njune jaslice na božični dan ogledalo kar 250 ljudi. Če niste bili med njimi, si jih lahko še vedno ogledate do 6. februarja. Na Žličarjevi domačiji ste vedno dobrodošli.

Barbara Gazvoda

Dan odprtih vrat v Domu upokojeencev.

Šentjurski Dom upokojeencev, ki naj bi bil dograjen letos, je predmet vse večjega zanimanja. Zanj se zanimajo tako naši po vsej Sloveniji razkropljeni upokojeenci kot tudi številni brezposleni, ki upajo, da jim bo DU prinesel delovno mesto. Z vsoto 153 milijona SIT, ki jo za DU namenja letošnji državni proračun, bo mogoče dokončati gradbena dela ter nabaviti nekaj opreme. Proti koncu leta bi bile možne prve vselitve.

Kljub temu, da je do otvoritve še daleč, bo Ministrstvo za socialo, delo in družino, ki je lastnik doma, organiziralo za vse radovedeneže dva dneva odprtih vrat. V soboto, 28. februarja in v nedeljo 1. marca med 10. in 12. uro, bodo gradbinci ponosno razkazali svojo stvaritev vsakomur, ki ga bo zanimala.

G. Malovrh, kako boste rešili težave z manjkajočimi sredstvi?

"Nič še ni dorečenega, v poštev pa pridejo le posojila, prodaja koncesij in pa morda tudi financiranje z najemninami vnaprej. Ne glede na to bo ministrstvo za delo v kratkem razpisalo mesto direktorja in hišnika doma, kar pomeni, da v resnici finiširamo.

Tu bi omenil še eno zamisel, ki mi je všeč; gre za tako imenovano "varovana stanovanja". Ker bo dom takorekoč zaseden, še preden bo zgrajen, razmišljamo, da bi skupno z državo in z bodočimi oskrbovanci zgradili v neposredni bližini doma v 8 vrstnih hišah 32 stanovanj, ki bi bila v dogovorjenem obsegu vezana na domsko oskrbo. Takšno stanovanje bi stalo okrog 60 000 DEM, od tega bi tretjino na račun bodoče najemnine prispevali varovanci, drugo pa država. Moram reči, da je ta zamisel naletela na izjemno zanimanje in jo bomo poskušali doreči 27. februarja, ko pride v Šentjur na obisk minister Rop."

F.K.

Slivniški upokojeenci odslej zase

Tik pred iztekom lanskega leta se je v gasilskem domu zbralo 53 slivniških upokojeencev, ki so soglasno sklenili, da se bodo poslovili od Šentjurčanov in odslej skrbeli sami za svoje potrebe.

G. Cmok Martin, vi ste predsednik novega društva. Zakaj ste se Slivničani odločili, da greste na svoje?

"Čeprav z delovanjem šentjurskega upokojeenskega društva nismo bili najbolj zadovoljni, smo se za samostojno društvo odločili predvsem zato, ker smo ugotovili, da nas je v Slivnici kar veliko in da bomo zase lažje poskrbeli tu kot v odtujenem in oddaljenem Šentjurju. Ocenili smo, da v naši KS živi okrog 180 upokojeencev, kar je dovolj lepa številka za novo organizacijo."

Slivničani so si seveda napravili tudi svoj načrt dela. Že konec tega meseca, verjetno bo to v soboto, 31. januarja, bodo organizirali veseli večer, sicer pa se bodo dobivali vsak teden v sejni sobi KS. Ustanovili so tudi žensko sekcijo "Pletilje", ki pa imajo svoja srečanja v šoli.

Tajnik društva je postala Justina Brglez, blagajno je prevzel Štefan Dobršek, predsedstvo pa znani slivniški gasilec Martin Cmok. Članarina je 500 SIT.

Vabijo k sodelovanju.

F.K.

Jemo tudi z očmi

Gotovo drži, da lahko estetski videz hrani izboljša okus, toda še tako dobra jedila zgubijo mnogo vrednosti, če so malomarno nametana na krožnik. Zato so zelo dobrodošli tečaji, kakršne organizira občinska zveza aktivov kmečkih žena in kakršnega so pripravili v kuhinji gasilskega doma v Gorici pri Slivnici, 8. decembra. Štiriurni tečaj je imel naslov Priprava hladnih prigrizkov in narezkov in ga je pripravila Barbara Cokan-Mraz, učiteljica praktičnega pouka kuhanja na Kmetijsko gospodinjstvi šoli Šentjur. Tečaj je bil namenjen predvsem kmečkim gospodinjstvom, ki imajo mnogo mesnih dobrot kar doma in jih lahko postrežejo tudi turistom. Učiteljica je poudarila, da suhe mesnine uvrščamo med vrhunske jedi, zato moramo poskrbeti za spoštljiv odnos do njih in jih ponudimo preprosto, domiselno ter vabljivo.

Tečajnice so se seznanile z izbiro in rezanjem mesnih izdelkov in sirov, nalaganjem na plošče, z dekoriranjem narezkov ter raznimi prilogami in oblogami.

N.G.

Estetsko oblikovani narezki so vzbujali tek že s samim videzom.

Uspešen zaključek leta Študentskega kluba Šentjur

Študentski klub mladih Šentjur je na prazničen večer dneva samostojnosti, v petek, 26. decembra, pripravil novoletni žur. Vreme ni bilo nič kaj prikladno mesecu, v katerem se veseljači in raja za vsakim vogalom, toda malo po deveti uri so se pred kulturnim domom že začeli zbirati mladi, ki so prišli iz cele občine. Sledilo je tradicionalno postajanje pred vhomom, kar pa je v veliki meri motilo slabo vreme. Okrog pol enajste ure pa se je vendarle začelo zares. Na oder so stopili glasbeni gostje - skupina Duple Truble iz Ljubljane, ki so za veliko večino obiskovalcev pomenili pravo presenečenje. Redki so verjetno pričakovali repertoar od Slakov pa do Pankrtov. Do polnoči je zabava bila še dokaj mrtva, potem pa se je občinstvo ob pomoči šanka dodobra ogrelo in tudi "Trublarji" so začeli igrati poskočnice, ob katerih je vse "znorelo". Njihova glasbena ponudba je segala od slovenskih narodnih, pa preko partizanskih pesmi vse do nekaterih "pocukranih" popevk, ki pa so v njihovi izvedbi zvenele dokaj všečno. Seveda niso mogli mimo glasbe naših "južnih" bratov, na katero pa je pri nas še vedno največji odziv. Na žalost so predstavili le eno svojo pesem, ki pa je sodeč po odzivu množice zelo dobra. Za konec glasbenega pridiganja pa si upam tudi trditi, da bi večina obiskovalcev vsaj polovico pesmi v normalnih razmerah ocenila za "goveje". Toda pokazalo se je, da je za pravo

vzdušje potrebno ponuditi množično kulturo, ki je morda na nižji kakovostni ravni kot pa "teženje" nekih priznanih umetnikov, vendar je absolutno bolj privlačna. Najbolj pomembno je, da so ljudje zadovoljni.

Bodi dovolj klobasanja in pogledjmo še nekaj "tehničnih" podatkov. Zabavalo se je spet kar lepo število obiskovalcev, po moji površni oceni, ki pa jo je zelo motilo zatemnjeno in zakajeno okolje se je zbralo kakšnih 300 ljudi, prišli pa so tudi iz sosednjih občin. Sam sem se imel priložnost spoznati s človekom, ki je v kulturni dom prijadral direktno iz Mozirja. V pogovoru mi je dejal, da v njihovem koncu ni nikakršnih zabav in da zato redno zahaja v Šentjur. Opaziti je bilo tudi žurerje iz Laškega, Celja, Radeč, Zreč, celo Novega mesta. Kljub vsemu, da se pritožujemo, da je v Šentjurju mrtvo kot na pokopališču, pa je očitno drugje še slabše. Sicer pa se je prireditev končala takrat, ko zapojejo prvi petelini. Izgredov ni bilo, če odštejemo jutranjo akcijo redarjev in nekega preveč vnetega obiskovalca, vendar se je vse skupaj končalo v slogu tiste: ti loviš, jaz bežim.

Še zaključek: bilo je prijetno in sproščeno in Šentjur je končno zaživel tudi z mladimi. Nadaljevanje sledi kmalu, že v začetku marca ob tradicionalnem brucovanju.

Luka Hvalc

"Dotik svetlobe" Hermana Čatra

V Knjižnici Šentjur si lahko ogledate razstavo umetniških fotografij g. Hermana Čatra iz Celja. Razstavo je 22. 1. v krogu njegovih prijateljev in povabljenih ob prijetnih zvokih citer, na katere sta igrali Patricija Škornik in Maja Ptičar, otvorila njegova hči Tina.

Vinko Skale, A FIAP, je g. Čatra označil kot pokrajinskega fotografa, ki ljubi naravo in se je veselil. Poudarek njegovega prikaza je našel v dotiku svetlobe, ki je lahko agresiven in kontrasten ali pa izžareva nežnost in spokojnost meglenega jutra. G. Čater se s fotografijo ukvarja že od mladih let, ko ga je v svet fotografskih kamer uvedel njegov oče. Fotografije je največkrat pokazal le svojim prijateljem, šele zadnje čase pa so na ogled tudi za širšo javnost. In kaj pravi o njih sam: "Naj fotografije same govore".

B. G.

Silvestrovanje Društva upokojencev Šentjur

Kot vsako leto je DU Šentjur tudi letos priredilo svojim članom tradicionalno "silvestrovanje" oziroma slovo od starega leta. Prireditve v hotelu Alpos se je udeležilo preko devetdeset tistih članov društva, ki se radi poveselejo, zapojejo, zaplešejo in tako za nekaj uric odložijo vsakodnevne skrbi. Predsednik društva je na začetku še posebej pozdravil goste srečanja. To so bili: najstarejši član društva 96 letni g. Merslavič, 93 letna g. Skočir, 92 letni g. Kukovič in 90 letna gospa Krampl. Posebna čestitka je veljala g. Kukoviču, ki je prav na dan prireditve slavil rojstni dan. Prisotne sta pozdravila tudi direktorica hotela gospa Gračnerjeva in podžupan Pungartnik, ki je opravičil odsotnost župana. Tudi najstarejši član g. Merslavič je povedal nekaj ganljivih besed. Zahvalil se je prirediteljem za povabilo, malo opisal življenje v domu za ostarele in zaželel vsem obilo zdravja v Novem letu. Na vprašanje, kako človek dočaka tako častljivo starost, je šaljivo odvrnil: "Počakajte, pa boste videli!"

Za dobro voljo na prireditvi je poskrbel trio Pogladič, ki je speljal tudi nekaj šaljivih točk. Ob določeni uri smo ugasnili luči, prižgali sveče, zapeli zgodovinsko Sveto noč ter tako simbolično prešli v Novo leto.

Dobre volje smo se razšili v poznih večernih urah z željo, da se naslednje leto vsi spet snidemo na takšni prireditvi.

Program izletov in prireditev za leto 1998

Marec: Madžarska, materinski dan

April: Geos, morje

Maj: Golica, Benetke

Junij: Srečanje upokojencev Slovenije, Salzburg

Julij: Višarje, Gorenjska

Avgust: Graz, Prekmurje

September: Dolenjska, Primorska

Oktober: Koroška

November: Martinovanje

DU Šentjur

Taborniška novica

V četrtek, 22.01.1998, sta taborniški Rod divjega petelina Šentjur obiskala načelnik celjskega območja tabornikov g. Emil Mumelj iz Slovenskih Konjic in tajnik Zveze tabornikov Slovenije g. Ivo Štajdohar iz Ljubljane. Rod je v zadnji fazi ustanavljanja in je do sedaj pridobil že kar lepo število članov. Načelnik roda g. Jani Kukovič, starešina g. Gorazd Andrenšek ter ostali člani upravnega odbora so gosta sprejeli v novih prostorih roda v bivšem strelišču OŠ F. Malgaja Šentjur. Spregovorili so o programu dela za letošnje leto in finančnem planu novo ustanovljenega roda tabornikov v Šentjurju. Gosta sta bila s potekom dogodkov zadovoljna, do manjših nesoglasij je prišlo le pri finančnih zadevah. Nadaljnje sodelovanje tako med Taborniško zvezo Slovenije kot z rodovi iz sosednjih občin je seveda zagotovljeno.

B. G.

Novo leto v domovih upokoјencev

V času praznikov, času, ko se vse vrти okrog daril, lepih želja, bolj ali manj evforičnega razpoloženja brezglavih nakupov in kar je še podobnih stvari, so se v organizaciji Rdečega križa na Kalobju spomnili tudi na tiste, ki jih hote ali nehoče puščamo ob strani, če ne že kar potiskamo v senco "pomembnejših" dogodkov.

Ko sta me zakonca Hribernik, ki sta glavna podporna stebra Rdečega križa na Kalobju, povabila, da skupaj z njima obiščem domove za ostarele, sem to sprejela z mešanimi občutki. Teh ljudi vendar ne poznam, poleg tega imam do teh ustanov nekakšen odpor, ki verjetno izvira iz podzavestnega nam vsem skupnega strahu, da smo vsi na tem vlakcu, ki bo slej ali prej pripeljal na končno postajo. Kalobčani so raztreseni po vseh domovih v regiji, vendar jih je največ prav v Šmarju. morda smo prav zato tam začeli svojo pot.

Domovi še danes veljajo za nekakšen zapor. Končna postaja pred smrtjo, kjer človeka pobere že zaradi osamljenosti in dolgočasja. Pa ni vedno tako, ni treba, da je tako. V Šmarju so nas sprejeli zelo prijazno in več kot na mestu je zahvala osebu, ki ni dalo samo nam občutka, da smo zaželeni in sprejeti, ampak tudi celotno skupnost povezuje v tem duhu. Vse Kalobčane so pripeljali v dnevni prostor in nenadoma sem spoznala, da to niso neki tužci. To niso ljudje, ki jih ne bi poznala. Nemo sem obstala, pogreznjena v tiho misel, kako zelo nas čas lovi. Kovačeva Marija in Alojz sta mati in sin. Oba sta v domu že kar nekaj let. Alojz sicer ne govori, vendar ima človek občutek, da je z življenjem na sploh še kar zadovoljen. Njegova mati pa se ne more sprijazniti. Luč oči ji je počasi, a zagotovo ugasnila in zdravniki ji ne puščajo kaj dosti upanja, da bi še kdaj videla. Doma nima nikogar, tema in mrz gospodarita po skromni domačiji, pa vendar je bilo tam najlepše. Tam je lahko nosila obleko po svoji volji - zdaj pa se mora prepirati s sestrami za svojo srnjco, majico in nogavice, ki izginjajo v množici perila v pralnicah. Čatrova Hedvika...saj to je vendar gospa, ki sem jo še pred kratkim videvala v cerkvi. No ja, "pred kratkim" - pred nekaj leti. Ob tej misli me je spet hladno spreletelo. Bukovškova Cecilija ji je tiho sedela nasproti in si brisala vlažne oči. Pogledala je zdaj darilo pred sabo, zdaj Hribernikova, potem spet mene. Bila je ganjena in si kar ni mogla pomagati, da ne bi skoraj zajokala. In na koncu so v vozičku pripeljali še gospoda Vrečka. Star, betežen gospod, ki je bil ves čas videti napol z nami, napol nekje v sanjah, pa vendar še vedno sposoben razumnega pogovora. Pa saj to je vendar tisti gospod, ki mi je nekoč na avtobusu naredil pridigo o tem, zakaj so v Rusiji taki reveži - bil je slišati tako pameten in samozavesten, da sem se ga

skoraj bala. Danes, ko to pišem, mesec dni kasneje, pa ga ni več. Zdi se, da se je šele pred nekaj dnevi z nami veselil svojega darila in obiska...potem pa je tiho ugasnil kot brleča lučka, ki že dolgo niha med temo in lučjo.

V Poljčanah je bilo drugače. Nisem prepričana, če so v tem domu prijaznost in domačnost izgubili nekje na poti ali pa se je sploh nikoli niso trudili naseliti med tiste zidove. V tem domu leži najstarejša Kalobčanka Amalija Hercog. Šestindesetletna gospa v resnici leži, saj je že dolgo tega, kar se njena srebrna nitka življenja omejuje zgolj na osnovne življenske funkcije. Ni nas poznala, pa vendar je bilo videti kot da ji je smehljaj zaplesal po zgubanem obrazu, ko me je zagledala...ne, skoraj je nemogoče, da bi se me spomnila.

V Perečici ali bolj znanem Grmovju živita Ribezlovi Mariji - mati in hči. Nadstropje nižje pa še Škobernetov Tini. Tini bi z veseljem skuhal kavo, pa jo je trenutek prej že gospa Marija. Že res, da zdaj živi daleč stran, še vedno pa natanko ve, kaj so dogaja v domačem kraju, z mislimi še vedno spremlja ljudi, ki tam živijo.

V Velenju pa živi Lubejeva Rozika. Res, da je malo dlje, toda na ta način je bližje svojim otrokom. Bila sem presenečena, ko me je poklicala po imenu, vprašala po starših in sosedih. Tudi ona je bila ena tistih, ki so nas pričakali z nasmehom na ustnicah. Ne toliko zaradi nas, bolj zaradi splošne življenske naravnosti, da se z vsem spopadajo z optimizmom.

V Celjskem domu živita zakonca Ritovšek. Zanju je dom bolj stanovanjski blok s posebnimi zdravstvenimi in gostinskimi uslugami. Bila sta videti še kar pri zdravju in predvsem zadovoljna.

Nenadoma sem spoznala, kako zelo potrebni so ti domovi in kako zelo potrebujemo svoj dom upokoјencev tudi v Šentjurju. Pa ne samo to, še pomembneje je, da se ljudje otresemo nekih predsodkov in se večkrat napotimo med te ljudi.

Zakonca Hribernik sta z raznimi sponzorji zbrala darila in vsakemu pripravila majhno presenečenje. Ni bila velika vrednost, toda ljudje so vedeli, da se jih spominjajo, da še vedno nekaj pomenijo. Tega občutka pa tako ne moreš kupiti z denarjem.

Hribernikova pa sta v okviru Rdečega križa razdelila tudi šestinsedemdeset novoletnih paketov med druge starostnike na Kalobju, pa tudi na socialno ogrožene niso pozabili. Res je, da s tem ni nihče obogatel, niti nihče ubožal, toda takšna pozornost daje občutek, da se v času stiske lahko na koga obrnejo in jim ne bodo obrnili hrbta, lahko trkajo in se jim bo odprlo. To pa je zagotovo tisto, kar je največ vredno in z denarjem nedosegljivo.

Verjetno bi se morala zdaj zahvaliti mnogim, ki so pomagali v tej akciji, a bi predolgo naštevala. Naj omenim samo krajevno organizacijo RK in Hribernikova Angelo in Antona. Kdo ve, koliko prostih ur in denarja sta vložila v svoje 28 letno delo, ki verjetno ne bo nikdar prav ovrednoteno.

In nenazadnje; vesela sem, da sem se jima lahko pridružila. Preživela sem dan - enkratno učno uro o minljivosti in človeški nemoči v boju s časom. V tej bitki smo eni bolj, drugi manj uspešni, vendar na koncu vsi poraženi.

Saška Teržan

Županova sprenevedanja

V zadnji številki šentjurskih novic se je župan v intervjuju le nekoliko preveč sprenevedal in si prilagajal nekatera dejstva:

1. Glede javnosti plač: po županovem mnenju občani ne bi smeli vedeti, koliko njihovi izvoljeni predstavniki na občini dobijo plače, koliko denarja porabijo za dnevnice, kilometrine, stimulacije k plačam, ter druge bonitete. Župana javno pozivam, da izpolni svojo obljubo, dano pred občinskim svetom in odgovori na postavljena vprašanja. Vprašanja so se nanašala zgolj na funkcionarje, zato je njegova razširitev tega vprašanja na vse zaposlene v občinski upravi le poskus zamegljevanja bistva stvari iz postavljenih vprašanj.

2. Trditve o prihrankih in varčnosti uprave ter primerjava z Ljubljano in Kranjem je neumestna. Vprašam se, koga lahko prepričamo, da so v omenjenih občinah najbolj varčni v Sloveniji. Ko pa so vendar prav v teh okoljih poznani po razsipništvu in širjenju administracije. Gre za spreten trik, ki je očitno prišel prav tudi našemu županu. Obseg dela občinske uprave ni prenosorazmeren s številom prebivalcev, zato se poraba sredstev za delo uprave ne da primerjati po tem ključu. V kolikor bi med občinami primerjali celotna porabljena sredstva za delo občinske uprave, bi bil Šentjur med najbolj razsipnimi. Resnica je torej nekje vmes.

3. Oprekam trditvi župana o tem, da so volilci na državnozborskih volitvah v okolju, ki gravitira na podvoz pod železnico volili stranke, ki so javno nasprotovale njegovi izgradnji. Menim, da naselje Hruševac najbolj gravitira na omenjeni podvoz. Tam je bila LDS, za katero sem kandidiral, prva s 30,52%, naslednja pa je bila SKD s 18,36% za katero je kandidiral župan. Trdim, da se je LDS vedno in na vse mogoče načine po svojih močeh zelo zavzemala za omenjeni projekt. Prepričan pa sem, da bi bil lahko podvoz v tem trenutku že končan ob bolj premišljeni politiki ekipe, ki ji je pripadal tudi župan. In to brez ali z mnogo manjšim finančnim angažiranjem občine in občanov.

4. Trditve, da se nekateri svetniki iz opozicijskih vrst obnašajo preveč strankarsko, je iz trte zvita. Župan pa daje s svojimi dejanji takšen zgled, saj se je na občini najprej obdal s svojimi najožjimi strankarskimi in koalicijskimi sodelavci, nato je strankarsko podprl za občino manj ugodnega izvajalca del za dom upokojencev. Na volitvah za kandidata državnega sveta pa je stranka SKD, ki ji pripada župan, zagotovila sramotno podporo njihovemu strankarskemu kandidatu, občanu Celja, v zameno za uglednega Šentjurčana. Tako strankarsko obnašanje župana in njegovih ožjih pomagačev povzroča občini veliko škode.

Jože Artnak

Poročilo s policijske postaje

Prometna varnost

Dne 31. 12. 1997 ob 18:00 uri je 34-letni Martin O. iz Planine pri Sevnici vozil osebni avtomobil po regionalni cesti iz Dobja proti Planini pri Sevnici. V bližini bencinske črpalke na Planini je na neosvetljenem delu vozišča prečkal regionalno cesto iz leve proti desni 75-letni Rudolf T. iz Dobja pri Planini. Približno na sredini vozišča je voznik Martin trčil v pešca in mu s prednjim levim kolesom zapeljal čez nogo. Pešec je utrpel lažje telesne poškodbe, na vozilu pa je nastala škoda za 120.000 tolarjev.

Martin K. je 10. 01. 1998 vozil osebni avtomobil po lokalni cesti iz smeri Ponikve proti Dolgi gori. V bližini stanovanjske hiše Ostrožno pri Ponikvi št. 24 je vozilo pričelo zanašati. Zdrsnilo je desno z vozišča v obcestni jarek, kjer je s prednjim delom trčilo v steno jarka in se nato začelo prevračati. Med prevračanjem je Martina vrglo skozi okno. Vozilo je obstalo na levem boku in strehi, pod seboj pa stisnilo voznika Martina K., ki je zaradi hudih poškodb umrl na kraju nesreče.

Kriminaliteta

V mehanični delavnici v Šentjurju je dne 07. 01. 1998 prišlo do večjega požara. 35-letni Andrej Ž. iz Šentjurja je v delavnici varil plovec na rezervoarju goriva na tovornem avtomobilu. Med varjenjem se je vnelo gorivo v rezervoarju, ogenj pa se je takoj razširil na vozilo, ki ga je Andrej popravil in hkrati tudi na sosednje vozilo. Požar so pogasili gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Šentjur. Opekline je utrpel delavec Božo A., ki mu je bila nudena prva pomoč v ZD Šentjur, škode pa je nastalo za okoli 3.600.000,00 SIT.

Jutro 08.01.1998 najbrž ni bilo eno izmed najlepših za Stanislava L.. Svoje tovorno vozilo je čez noč pustil na kokošji farmi v Gorici pri Slivnici, a zjutraj presenečen ugotovil, da si je ponoči nekdo za nedoločen čas "sposodil" njegov avtoradio in CB postajo. S tem je lastnika oškodoval za okoli 60.000,00 SIT.

10 let PD Slivnica pri Celju

V soboto, 27. decembra, smo se ob 16. uri v kulturnem domu v Gorici zbrali planinci, po večini člani Planinskega društva Slivnica pri Celju, pa tudi člani prijateljskih društev ter tu in tam kakšen firbec.

Vse prisotne je najprej pozdravil zdajšnji predsednik Ferdo Ježovnik, potem pa so Vinko Tomše kot dolgoletni predsednik planinskega društva, Matej Planko in Matic Iskra poročali o desetletnem delu v društvu, ki se je začelo z ustanovnim zborom 27. oktobra 1987. Od takrat je planinsko društvo redno organiziralo izlete v gore, se od leta 1990 udeleževalo planinskih taborov na Jezerskem, v Kamniški Bistrici, lansko leto so bili slivniški planinci tudi prvič na taboru na Koprivni. Planinsko društvo je redno pošiljalo člane na vodniške tečaje in pohvali se lahko s šestimi mladimi uspešnimi vodniki. Sodelovalo je na raznih planinskih kvizih, tekmovalo na orientacijskih pohodih in jih tudi samo organiziralo po slivniških hribih. Lansko leto je planinsko društvo s pomočjo KS Slivnica pri Celju organiziralo tudi prvi pohod po mejah KS Slivnica pri Celju. Konec novembra je bil obujen tudi mladinski odsek planinskega društva, ki ga vodi Matic Iskra.

Žal nas je pri tem poročilu vse zopet zbadlo in razžalostilo spoznanje, da smo v desetletnem delovanju tega društva ostali brez enega zagrizenega in planinskemu društvu najbolj zvestega člana, mladega prijatelja Mateja Uzmaha-Soškega. Društvo mu je na Klemenči jami postavilo spomenik, vsako leto konec maja pa je v njegov spomin organiziran izlet na Klemenčo jamo.

Predsednik društva Ferdo Ježovnik je mentorjem v šoli, ustanovnim in najprizadenejšim članom društva ter sponzorjem podelil priznanja. Podal pa je tudi okviren program za leto 1998.

B.G.

Nina Gradič

Turški rentacar preživel - mi pa tudi

Dan se je že nagibal v popoldne in čas je bil, da se nekako vsaj usmerimo proti domu, oziroma v Kemer. Lahko mi verjamete, da bi bilo popolnoma skregano z nami, če bi se obnašali kot razumni Slovenci in bi se vrnili po preizkušeni znani poti - se pravi skozi civilizacijo. Toda kje pa!

Jaz, ki sem bolj raztresene sorte (permanentno pozabljam na rok za oddajo člankov v Šentjurske novice in se tudi izgubim takrat, ko ni treba), bi se verjetno že zdavnaj pokesala, da sem zjutraj sploh vstala, če bi morala sama najti domov. Toda Rudi je deloval tako samozavestno, kot da se sprehaja v Šentjurju od džamije do blagovnice. Pa je kmalu potegnil svojega aduta iz žepa. Krajevni zemljevid namreč - mislim, da je izjavil nekaj takega kot, da doma še na WC ne gre brez njega. No, ne vem če se je izrazil ravno tako, ampak saj veste tisto o pozabljanju...

Zvenelo je logično. Zavijemo "malo" bolj desno, pa čez hribček ali dva - pa smo tam.

No, najprej je bilo res videti tako, cesta je bila sila zvižugana in vrezana v strmino hriba, da te je bilo strah pogledat skozi okno, ampak nič tragičnega. Vmes pa smo se ustavili še v neki vasici... Sicer je težko opisati, ampak predstavljajte si tole; tako na višini kakih tisoč metrov (lučaj od morja), povsod sama puščava, nikjer nobene trave, vroč kot na žaru - vasica pa, kot da v njej prebivajo duhovi. Dve, tri ciganske podrtije, nikjer žive duše. Majhna džamija, ki s svojo izstopajočo belino kar straši, par suhih dreves, lobanja na veji in odprta grobnica...

Ne, nismo padli v sceno za najnovejšo grozljivko. Lobanja je bila sicer kamelja (ali konjska, kdo ve) in jo je Maša seveda odnesla domov (ne bi bila ona, če je ne bi), grobnica je bila pa verjetno še iz časov Rimljanov. Kar me je res presenetilo, je bil tip na izvozu. Pravi fičfirič s sončnimi očali, frajer iz gangstrskih filmov, ki prodaja lubenice v deželi Sredi ničesar.

Nas pa je cesta vodila še kar naprej, še kar v hrib in še bolj po ovinkih. Presenečenja so se vrstila. Najprej se peljemo skozi vas, kjer ti res pade na misel, da še niso slišali za civilizacijo. Tržnica obsega nekaj zaplat platna na tleh, prekrita z zelenjavo in sadjem, povsod sam prah, hiše vegaste in stare, ob njih pa - poštni nabiralnik. Dobro. Torej obstaja zveza, če nam slučajno avto crkne. No, to me je pravzaprav ves čas skrbelo. Že tu sem nekajkrat z grenkobo pomislila, kako je Rudi nekoč lahkomišelno dejal, da terenca pa res ne bomo rabili.

Nenadoma se je tisto, kar smo do sedaj imenovali cesta, končalo. Ob koncu je stal samo še razmajan kašipot, ki je bil že vsaj desetkrat obrnjen in se nanj res nismo mogli zanašati ... naprej pa je bil kolovoz (ne morem vam dat' primere, ker se je enostavno ne spomnim). Za druge ne vem, ampak jaz sem v glavnem obnemela in naš avto priporočila Bogu, da bi še kdaj videl boljše čase. Pa jih je. Po urah divje vožnje, po vseh tisti cestnih luknjah, divjih skalah, globačah, prepadih in sadovnjakih?! se je končno začela cesta spuščati. Še prej pa smo bili deležni čudovitega razgleda na okoliške hribe. Občutek je bil skoraj tak, kot če bi peš prilezli na Triglav.

In kam zdaj? Sicer se zanešem na Rudija, da bi našel pot nazaj, ampak mimo se je pripeljalo prvo živo bitje po dolgem času...čisto ta pravi Turek, vam rečem! Nasmejale se je in rekel, da gre tudi on v našo smer in smo se peljali za njim. Nekajkrat smo ga izgubili izpred oči, pa nas je na vsakem ovinku čakal. In ko nam je že skoraj postal všeč, je postal preveč uslužen. Predlagal je namreč, da bi katero od deklet vzel on v avto, ko pa je nam tako...bolj tesno.

No, to pa je na Rudija delovalo skoraj tako, kot če bi mu hotel poba očistiti čevlje. Gospod je samo užaljeno odprl usta ob navalu jeze, ki ga je sprožil s tako nedolžnim predlogom in potem se je za njim samo še pokadilo. Še ena lekcija o Turkih: prijazni so, dokler je njim to všeč, potem pokažejo zobe.

Pozno popoldne je leglo na dolino, ko smo se končno spet pripeljali v civilizacijo. Zdaj je bil pogled na vse tiste hotele luksuzne kategorije luksuznih cen drugačen. Le nekaj deset kilometrov v notranjost ljudje komaj vedo, da obstajajo.

Počitnice so se hočeš, nočeš iztekale. Zadnji dnevi so minevali bolj ali manj mrzlično. Eni so vrtoglavo nakupovali vse možno, tisti, ki so to opravili že prve dni so strgali denar za še en kebab (ogromen ražnjič iz kupa mesa, ki ti ga narežejo v neke sorte sendvič - baje je božansko, ampak izgledalo je še pa še nagravžno).

Z Natašo sva nekako vegetirali. Sprehajali sva se po mestu, hodili iz trgovinice v trgovinico, se zdaj tu zdaj tam poslovili in za slovo spili še en čaj. Nekaj korakov od našega hotela pa sva srečali Tonija, lastnika mini trgovine z oblačili. Srečevali sva ga vsak dan, vedno nama je postregel s čajem in naju celo naučil neko turško popevko. Spodobilo se je, da mu rečeva adijo. Toni je dvajset let živel v Nemčiji, zdaj pa se je preselil v domovino svojih staršev. To ga je takoj naredilo za posebnost. Vsi ostali trgovci so namreč "sinovi milijonarjev, ki delajo med počitnicami, da vidijo kakšno je življenje v resnici, drugače pa so mimogrede tudi drugi najboljši študent na faksu in se zelo trudijo, da bi postali prvi najboljši". In to pesmico znajo prav vsi na pamet.

Pa če se vrnem k Toniju. Fant se je nekako zagledal v Natašo, kar je pomenilo, da hoče njen naslov. Nataša je pobledela, se odkašljala...in napisala: Nataša Konec, Pozabljena 9, Nikolivideno 3000, Slovenija. Adijo, Toni in lepo se imej.

Čisto za konec sva šli pa na sladoled. To je nekakšen obred, ki ga opraviva ob posebnih priložnostih in zdaj sva se poslaljali od Turčije. Enostavneje reči kot storiti. Tip, ki je prodajal sladoled, je izgledal povsem mirno in nedolžno, potem pa je začel izvajati svoj masaker nad sladoledom in nad nama. Drl se je kot jesihar in vedno, ko si hotel prijeti za kornet, si prijel za prazen nič ali pa se ti je zdelo, da te bo najmanj pretepel s tisto palico. Ko sva že skoraj obupali, sva ugotovili, da se se čez cesto še en sladoledar prav tako izživlja nad nekim sedemletnikom in da je vse skupaj samo predstava - katere namen je zagravžati človeku vse veselje do te ledené razvade.

Potem nama ga je dal pa zastonj - kot da bi se lahko odkupil. Sicer pa se to v Turčiji velikokrat zgodi. Enkrat so mi v trgovini dali majco zastonj, ker pač niso imeli drobiža, drugič pa so nama v restavraciji poleg naročenega prinesli še koktelje presenečenja, papirnato rožico in na koncu rekli, da vse skupaj hiša časti. No ja, ni da bi se človek ravno pritoževal.

Kljub vsemu pa je bilo neskončno lepo sesti na letalo in poleteti proti domu. Mislili sva, da je za ene počitnice dovolj doživetij, potem pa je Rudi prosil pilota, če si lahko vsi štirje ogledamo kabino. Očitno sva ju z Natašo tako očarali s svojim žanimanjem za vse tiste lučke, da sta celo malo zavila proti Mariboru, potem pa nama dovolila, da sva med pristankom ostali v kabini.

Kaj naj še rečem? Kamorkoli že greste, imejte se vsaj tako lepo kot smo se imeli mi. In da ne pozabim; hvala, stric Rudi!

(konec)

Saška Teržan

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

ODPRTA JE NOVA TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTIŃSKA
(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK

SCHIEDEL DIMNIKE, PARKET I. KLASE

CEMENT, APNO, MIVKO

RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN

TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,

BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,

DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE

izolacije NOVOTERM IN TERVOL...

POSEBNE UGODNOSTI:

izredno nizke cene

in za večje nakupe

BREZPLAČNA dostava na dom

PONUDBA MESECA:

LAMELNI PARKET - HRAST L. IN LL. KLASA

Od 1.690,00 SIT do 2.190,00 SIT/m²

☎ 063/740-084, MOBILTEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 8³⁰ - 16⁰⁰, OB SOBOTAH: 8⁰⁰ - 12⁰⁰

KREKOVA BANKA

*Za majhne in velike želje,
za majhne in velike načrte,
za majhne in velike cilje.*

ŠE POSEBEJ UGODNI GOTOVINSKI KREDITI KREKOVE BANKE, ZA VSAKOGAR!
TAKO ZA VAS, KI NAM ŽE DOLGO ZAUPATE, KAKOR TUDI ZA VSE, KI BOSTE V
KREKOVI BANKI PRVIČ ISKALI REŠITEV ZA SVOJE FINANČNE SKRBI.

Odplačevali jih boste lahko tudi do 5 let, najnižja možna obrestna mera že od
TOM + 7%.

Obiščite nas:

♦ v poslovni enoti Celje, Prešernov trg 23,   ♦ v poslovalnici Zreče, Cesta na Roglo 11i,   ♦ v poslovalnici Šoštanj, Ul. Lole Ribarja 2,
tel.: 063 / 485-911,   tel.: 063 / 762-565,   tel.: 063 / 883-020,
fax: 063 / 485-913,   fax: 063 / 762-565,   tel, fax: 063 / 882-653.

Z veseljem Vam bomo pojasnili vse, kar Vas zanima,
oziroma Vam pomagali z nasveti.

Da bo denar v službi človeka

Volitve leta 1990

(3. nadaljevanje)

Prvi utrip volinega telesa, ki smo ga zaznali na zborih volivcev, ki so potrjevali različne kandidature, je bil spodbuden. Volivci so največkrat s simpatijami spremljali naše odločne, toda največkrat dokaj naivne in demagoške napade na partijo, socializem in nam ploskali. Naši kandidati so praviloma prav zlahka dobili potrebno podporo. Resnici na ljubo je trba priznati, da volivci tudi niso skoparili pri podpori za kandidate partije (ZKS - SDP), Socialistične zveze in ZSMS, ki so vse bolj funkcionirali kot nam nasprotni blok. Kolikor je meni poznano, kandidacijski zbor ni uspel edino v KS Blagovna, kjer edini predlagani kandidat ZKS - SDP g. Peperko ni in ni uspel dobiti podpore volivcev, Demos pa tam ni uspel najti svojega kandidata. Blagovna je ves prvi demokratični mandat občinske skupščine ostala brez svojega odbornika.

Volitve so se pričele 8. aprila s prvim krogom za kandidate za predsednika republike, za člane predsedstva republike Slovenije in za kandidate za delegate za Zbor občin republiške skupščine.

Ker sem se pri volitvah za poslanca v Zbor občin tudi sam močno angažiral, lahko o njih napišem nekaj stavkov več.

Prave predvoline kampanje, kjer bi se kandidati srečevali in se spopadali s svojimi programi, sploh ni bilo, tako, da še sami kandidati nismo vedeli, kaj govorijo in obljubljajo naši nasprotniki. Mastnak in Slakan sta očitno vzela svojo kandidaturo najresneje, saj sta dala celo natisniti posebno brošurico, ki sta jo razposlala oziroma razdelila po terenu. Kot se spomnim, v njuni literarno - propagandni ustvarjalnosti ni bilo najti svežih idej, morda sta si s svojimi poskusi preveč opaznega prilizovanja napravila celo več škode kot koristi. Kot so pokazali rezultati volitev, ju tudi volivci niso ugodno sprejeli.

Za našo promocijo je menda še največ naredil občinski Utrip, ki je v marčevski številki prinesel precej obširno predstavitev vseh osmih kandidatov in njihovih programov. Zanimivo je, da je bilo vsaj sedem programov presenetljivo podobnih. Nekoliko je odstopal le moj, to je Demosov program. Nanj pravzaprav še danes nimam resnejših pripomb in mi je še vedno všeč, zato ga bom na koncu tudi dobesedno prepisal. Prav gotovo bi marsikaj postavil danes drugače, toda za tisti čas in v primerjavi s programi bolj izkušene konkurence, je bil presenetljivo svež in konzistenten.

Moji konkurenti so prodajali svoje različice takrat aktualnih skrbi za nerazvita območja, večjo kvaliteto življenja, ekologijo, pomoč kmetijstvu itd., ne da bi ponudili svoje videnje možnih poti do tega cilja. O resnejših družbenih spremembah pa zagotovo ni pisal nihče od njih. Jager je bolj poudarjal pomen tako imenovanega domicilnega zbiranja prispevkov iz osebnih dohodkov in zmanjševanje obremenitev gospodarstva, podobno tudi Kolar in Marot, Slakan pa je celo obljubljal, da bo v štirih letih občino Šentjur popeljal med razvite občine. O samoupravljanju, socializmu in podobno ni bilo napisane niti besedice.

Svoj program sem podal v obliki svojih načel, katera sem obljubljal uresničevati tudi v parlamentu. Nekaj posebnega (za tisti čas) je bila prva alineja: " - Gospodarsko in politično

samostojna Slovenija, z lastno vojsko in lastno denarno enoto. Postopna demilitarizacija."

To prvo alinejo moram vendarle vsaj malo pokomentirati. Tako jasne zahteve po samostojni Sloveniji, kot sem jo postavil sam, Demos takrat na splošno še ni postavljala. Več se je govorilo o konfederaciji, asimetrični federaciji in podobno. Demilitarizacija pa je bila Demosova splošno priljubljena tema, ki sem jo leporečno okrasil s pridevnikom "postopna" predvsem zato, da nisem prišel v nasprotje z zahtevo po slovenski vojski iz prvega stavka.

Naslednje alineje se vsebinsko niso bistveno razlikovale od programov mojih konkurentov, bile pa so bistveno krajše in jasnejše in so dokaj učinkovito povzemale takratne modne trende v slovenski politiki.

" - demokracija kot način urejanja družbenih zadev.

- Trg, lastnina, podjetništvo.

- Pomoč države kmetovanju v manj ugodnih razmerah. Družinska kmetija.

- Slovenski nacionalni program, ki naj z delitvijo dela zagotovi razvoj nerazvitim občinam.

- Enotno zadovoljevanje izobraževalnih, kulturnih, zdravstvenih in socialnih potreb za vse državljane Slovenije."

Rezultati volitev: Kovač 50,3%, Jager 13,1%, Mastnak 9,3%, Erjavec 8,2%, Marot 8,1%, Plausteiner 5 %, Slakan 3,8% in Kolar 2,3%.

Moje zmagoslavje je vsaj zame bilo popolno presenečenje in odkrito moram priznati, da nanj nisem bil pripravljen. Vloga poslanca v parlamentu mi je vendarle bila nekaj tako oddaljenega in tujega, o čemer nisem res nikoli razmišljal, takoj po volitvah pa še najmanj. Volilna zmaga me je dvigala v evforijo, ki ni imela resničnega stika z življenjem. Za resnični razmislek, kaj zmaga pomeni, enostavno ni bilo časa.

Rezultati po voliščih so spet bili dokaj usklajeni z rezultati predsedniških volitev in presneto malo odvisni od dejanskega predvolinega angažmaja na območjih posameznih volišč. Razmeroma najvišji odstotek glasov sem dobil na drameljskih voliščih (Straža na gori 81, Šedina 67%), nekoliko presentljivo tudi na nekaterih voliščih na "kučanovi Planini" (Loke 63%, Šentvid 67%), najvišje pa na slivniških voliščih (95% in 78%) ter v Stopčah (74%). Tudi na Demosu nenaklonjenih voliščih v samem Šentjuru in v središču Planine so bili odstotki razmeroma ugodni (Planina 50%, Šentjur - gasilski dom 46%, Vet. postaja 47%). Še najbolj skromna podporo so mi dali volivci na voliščih na Kalobju in v Dobju (od 34% do 40%) ter v KS Loka pri Žusmu. Kot zanimivost naj povem, da so se razmere na terenu v naslednjih letih neverjetno spremenile: na volitvah leta 1996 sem daleč najslabše rezultate dosegel prav na drameljskih voliščih, najboljšje pa v Loki, na Kalobju in na Planini.

(se nadaljuje)

Kmetijska zadruga Ponikva 1950 - 1960

(3. nadaljevanje)

Iz leta v leto je bilo hmeljišč vse manj in v naslednjem desetletju so pridelavo hmelja popolnoma opustili. Železje je končalo v betonskih armaturah, sušilnice pa še do danes niso našle svojega namena.

Hmelju je sledila akcija z lanom. KZ Ponikva je uspela skleniti dve pogodbi. Kmet Anton Zdolšek (Krištan) s Hotunj je imel prvo leto obilen pridelek in dober zaslužek, naslednje leto, ko je z lanom posejal še enkrat večje površine, pa je ostal povsem brez pridelka. Zadruga mu je nekako pokrila njegove stroške, kljub temu pa je ta neuspeh pomenil konec pridelave lanu na Ponikvi.

Nato so prišle na vrsto maline. Tu je poprijel le Slavko Žličar, ki pa je po jesenskem padcu odkupnih cen skoraj obupal. Zadruga mu je svojo prodajno ceno priznala kot odkupno in mu tako pokrila stroške.

Več uspeha je imel Žližar s kumino. Prvo leto je pridelal 150 kg kumine in zaslužil, po lastni izjavi, za pet let nazaj. Nasledje leto je vso svojo kumino lahko uporabil za zdravila, saj je nihče več ni odkupoval.

Akciji sajenja ribeza ponkovski kmetje niso več sledili.

Neuspehi navedenega eksperimentiranja so ponkovške kmete vrnili k njihovim tradicionalnim usmeritvam, k živinoreji in sadjarstvu.

Ponkovška živinoreja je bila dediščina predvojne, medvojne in povojne tradicije: marijadvorsko, simentalno, pasemsko mešano govedo in krškopoljec in nemška oplemenjena svinja v prašičereji.

Pričela se je akcija selekcije goveda. Veterinarska služba in inšpekcije so usmerjale rejo pasemsko čistih plemenskih bikov, koncem desetletja pa se je pričelo tudi umetno osemenjevanje krav. V zvezi s slednjim je nastalo več humorističnih domislic.

Tako se je zgodilo, da je prišel prvič veterinar v vas, da bi osemnil kravo, pa ga je gospodinja nagnala, da pač ne bo dovolila, da bi krava porodila hudiča. Soseda, vdova, je kravo dala osemniti in ko ji je krava povrgla lepega junca, se je omehčala tudi prva sosedka in pozvala veterinarja "gospod dohtar, kar dva ji usekajte!".

Veterinarji so bili pri kmetih spoštovani in mnogokrat veliko bolj priljubljeni od splošnih zdravnikov.

Z nakupi plemenskih telic (prvi kamioni montafonk so pripeljali iz Sežane) in osemenjevanjem se je čreda postopoma pretapljala.

Odkup je bil enkrat mesečno. Zadruga se je pretežno vezala na klavnico Izola in njenega odkupovalca Benjamina. Ta je sam kar nekaj let prevzemal živino in zlasti skrbel, da je dobil čim več telet. Svinje, zlasti na jesen, ga nikoli niso kaj prida zanimale.

Kasneje sta se k bolj organiziranemu odkupu pridružila Mesnine Celje (odkupovalec Drofenik) in Meso Trbovlje (odkupovalec Šark), sodelovanje z Izolo pa je povsem zamrlo.

Odkupovanje živine je bilo precej strogo omejeno na območja posameznih zadrug, čeprav to ni bilo izrecno predpisano. Odkupovalec iz Šentvida pri Grobelnem je vsak na Ponikvi odkupljen rep tekoj prijavil okrajni zadrugi zvezi. Pri odkupu

preko meje ni delala težav le zadruga Dramlje, ker je izpad dohodka pri živini pokrila u odkupom ponkovškega lesa.

Za 1. maj leta 1958 je prišlo do velikega pomanjkanja živine. Sklenjeno je bilo, da mora vsa ponkovska živina v klavnico Celje in ponkovski mesar Franc Korže ni mogel dobiti niti enega goveda za reden sobotni zakol. Šele po posebnem dogovoru med zadrugo in kmetom Žnidarjem iz Dolge gore, je lahko kupil pri njem eno kravo.

Takrat se je na Ponikvi pojavil odkupovalec iz Trbovelj, ki je obljubil za vsak kamion živine kamion cementa, ki je bil tisti čas enako zelo iskana roba. Zadruga je seveda bila takoj za posel, ki ga pa po nalogu predsednika občine veterinarski inšpektor ni smel odobriti. Pogajanja so tekla v gostilni Pintar in je nazadnje posel živina za cement le bil sklenjen, čemur je seveda sledila politična lekcija z občine.

Zaradi pomanjkanja živine je oblast sprejela odredbo o prepovedi klanja telet. Vsa teleta na odkupu, ki so bila primerna za pitanje, so bila dolžna prevzeti v rejo državna in zadruga posestva. Ko je nekoč zadrugi aktivist Anton Podgoršek (Lončariček), ki je uspel skupaj spraviti 15 telet, od katerih jih je veterinarski inšpektor odbral 5 za nadaljno rejo, le te poslal v klavnico Celje, ker jih ni mogel vsiliti nobenemu posestvu, je zaradi tega moral celo na zaslišanje v Celje. On in zadruga sta se izvila iz zagate brez represalij.

Ponikva je tradicionalno sadjarsko območje, vendar pa v opisovanem desetletju v to panogo ni bilo vlaganj. Posamezniki so le tu in tam na novo posadili kakšen krivopecelj ali bobovec, le redki pa so na pomlad tudi škropili z apneno žveplovo brozgo.

V jeseni leta 1953, to je v času tržaške krize in množičnega vpoklica vojaških obveznikov, je bil opravljen izredno velik odkup. Poslovodja hotunjske poslovalnice, ki je prevzel naloge odkupovalca Slavka Žličarja (bil je vpoklican na orožne vaje), je v graščinski šupi in hlevu (sedaj hiše Novak in Božič) odkupil preko 400 ton namiznega in industrijskega sadja. Krivopecelj, kanada, damosonski kosmač, zlatopramena, ontario, mošancelj, carjevič... so bile najpogostejše sorte. Največ jabolok se je pridelalo na Hotunjah, Boletini, Ponikvi, Dolgi gori in Srževici.

(se nadaljuje)

KURILNO OLJE

- najugodnejše cene
- popusti na količino
- možnost plačila na več čekov

Informacije in naročila:

MINI MARKETING d.o.o.

trgovina OLA,

Prečna ul. 17

2317 Oplotnica

062/ 819 659

Koledar prireditev za februar**KULTURA**

4. II. ob 17 h: OŠ F.Malgaja - koncert glasbene šole in likovna razstava;
 5. II. ob 9,30 h: OŠ Dramlje - proslava ob kulturnem prazniku
 ob 18 h: Knjižnica Šentjur - predstavitev knjige dr. Marije Stanovnik
 6. II. ob 18. uri: Športna dvorana v Hruševcu - glasbena prireditev "najmočnejši ostanejo"
 7. II. ob 16,30 h: KD Gorica - razstava Jožka Vodeba in glasbena prireditev
 ob 18 h: OŠ Planina - proslava ob kuturnem dnevu
 ob 19 h: KD Šentjur - koncert orkestra Akord iz Celja
 14. II. ob 18 uri: OŠ Planina - mladinska igra Bedak Pavlek
 17. II. ob 16 h: Knjižnica Šentjur - ura pravljic
 22. II. ob 15 h: Slomškova hiša na Slomu - Praznik po prazniku s Štefko Drolc
 26. II. ob 19 h: Knjižnica Šentjur - Brane Kobal: Bali

PUSTOVANJA

21. II. ob 14 h: KD Ponikva - pustovanje za otroke
 ob 20 h: KD Šentvid
 24. II. ob 15 h: Mestni trg - pustni žur
 ob 15 h: Gorica - pustovanje pred KD

POHODI

7. II. ob 17 h: OŠ Prevorje - sprejem pohodnikov po poteh XIV. divizije
 14. II. ob 19. uri: Dobrina - Valentinov pohod na Žusem z lahternami
 ob 7,30 H: OŠ Dramlje - Po poteh XIV. divizije

Sajenje sadnega drevja

Sadno drevje lahko sadimo od pozne jeseni do zgodnje pomladi, če le temperature ne pade pod ničlo in tla niso zmrznjena. Primernejše pa je jesensko sajenje.

Korenine sadik po možnosti nekaj ur pred sajenjem pomočimo v kalež (tretjino kravjeka, dve tretjini ilovice in vode), še prej pa porežemo poškodovane korenine.

Sadiko posadimo tako globoko, kot je bila posajena v drevesnici, to je do 15 cm nad prvimi koreninami. Cepljeno mesto mora biti vsaj 10 do 15 cm nad zemljo. Velikost jame naj bo vsaj 1 x 1m, globina 40 cm, dno jame prerahljamo do globine 60 cm, v sredino jame zabijemo kol, ki mora biti vsaj 10 cm oddaljen od sadike. Količek naj bo na južni strani debla. Ob količku napravimo stožec iz prve - boljše plasti zemlje, ki smo ji primešali kompost (ne hlevskega gnoja!). Na ta stožec postavimo sadiko, ji lepo razporedimo korenine in jih zagrnemo z zemljo iz spodnje plasti jame, ki smo jo prav tako izboljšali s kompostom in potlačimo. Po vrhu potrosimo do 1 kg mineralnega gnojila brez dušika, toda ne neposredno ob deblu. Na obod jame potrosimo še preležan hlevski gnoj in ga prekrijemo s preostalo zemljo. Med koreninami in gnojem mora biti vsaj 5 cm debela plast zemlje. Hlevskega gnoja nikoli ne dajemo na dno jame. Tla okrog sadike poravnamo tako, da so rahlo nagnjena proti deblu, sadiko privežemo h kolu v obliki osmice in jo zalijemo.

Namesto komposta lahko uporabimo Biopost, Humovit, Biogrena in druga organska gnojila. Namesto mineralnega gnojila lahko uporabimo tudi 2 do 3 Start gnojilne tablete. Če sadiko zaščitimo pred voluharjem z žičnato mrežo, naj le ta gleda 5 do 10 cm iz zemlje.

V Prodajnem centru Lipa imajo pestro ponudbo sadik po cenah od 650 do 3100 SIT, prodajali pa bodo tudi certificirane trsne cepljenke.

Andreja Jevšnik, dipl. ing. agr., PC Lipa

Mali oglasi

***

Kupim delnice Gorenja, Atomskih toplic, Telekoma, Cinkarne in drugih podjetij! Telefon: 483 970 in 730 033.

***

Kupim delnice skladov in podjetij. Telefon 485 049.

***

Iščemo partnerje z izkušnjami v organizaciji mrežne prodaje zanimivih komercialnih artiklov. Telefon 062 656 031!

***

Objavljamo licitacijo traktorske dvoosne prikolice. Izklicna cena je 94 000 SIT. Licitacija bo v ponedeljek, 2. februarja ob 9. uri, v sejni sobi Alposa, L.Dobrotinška 2, Šentjur.

Ineresenti morajo najmanj pol ure pred licitacijo položiti varščino v višini 10% izklicne cene.

Prikolica je na ogled pri skladiščniku gotovih izdelkov v Alpos - Opremi.

***

Iz župnijskih statistik**Župnija Šentjur:**

Krsti: 33 dečkov in 56 deklic (1996: skupaj 67)

Poroke: 25 parov(1996: 19)

Pogrebi: 83 (1996: 72)

Župnija Ponikva

Krsti: 10 fantov in 7 deklic

Poroke: 14 parov

Pogrebi: 11 moških in 13 žensk

Župnija Dramlje

Krsti: 8

Poroke: 2 para

Pogrebi: 12

Župnija Dobje

Krsti: 4 deklice in 3 dečki (1996: 6 + 5)

Poroke: 4 pari (1996: 6 parov)

Pogrebi: 4 moški in 5 žensk (1996: 12 pogrebov)

Župnija Šentvid

Krsti: 2 deklici

Poroke: nič

Pogrebi: 6 moških in 3 ženske

Župnija Slivnica

Podatki še niso

zbrani.

Župnija Planina

Podatki so na voljo samo škofiji.

Župnija Kalobje

Podatki še niso zbrani.

Obvestila matične službe

Porok ni bilo!

Umrlj so

Elizabeta Sitar (72) z Grobelnega, Angela Javornik (75) z Bobovega, Juljana Pevec (95) iz Šentjurja, Juljana Bovha (89) iz Loke, Franc Gaber (75) s Cerovca, Janez Polšak iz Šentjurja.

Statistika za leto 1997**Poroke**

Bilo je 61 porok in 3 zlate poroke. Leto prej smo imeli 66 porok in 6 zlatih porok.

Smrti

Umrlj so 204 naši občani, leta 1996 pa 202.

Rojstva

Rojenih je bilo 173 otrok, leta 1996 pa 202

Prijave, odjave

V naši občini se je na novo prijavilo 199 občanov (leto prej 209), odjavilo pa 141 (leto prej 144).

Koniec krize v NK Šentjur?

V četrtek, 22. januarja, so se zbrali šentjurski nogometni delavci na svojem rednem letnem občnem zboru, ki je bil tokrat izjemoma tudi volivni občni zbor.

Zbor je potekal nenavadno mirno in gladko, tako, da se je šele iz katastrofalno slabe udeležbe (kot je ugotovil g. Jelen iz Slivnice, ni bilo nikogar iz politike niti iz gospodarstva) ter iz med vrsticami razbranih sporočil dalo slutiti, da je klub v resni krizi. Dosedanji predsednik Vlado Grdina je dejal, da je za klubom najtežje leto v zgodovini njegovega obstoja. Očitno pa ni šlo le za finančno krizo, temveč verjetno tudi za nesoglasja v vodstvu kluba, saj sta od devetih članov starega UO bila prisotna le Grdina in Romih. Vendar so to le domneve, saj so bili podatki iz poročil glede tega skrbno dozirani. Nekoliko bolj določen je bil le trener Benčina, ki je svoj pesimizem izrazil tudi v besedah. Pa spet ne konkretnih!

Kar je nesporno, je to, da je klub v finančni krizi. V lanskem letu so uspeli pridobiti le 60 % načrtovanih sredstev, to je 17,5 milijona SIT, porabili pa so kar 6 milijonov več. Klub tem temeljnim težavam pa so s svojimi petimi selekcijami, to je skupaj okrog 120 športnikov, dosegli zelo solidne rezultate. Člani trenutno držijo 5. mesto v II. ligi, mlajše selekcije pa so med najboljšimi v celjski MNZ. Kljub temu, da so v NK Šentjur očitno dobro in z velikim entuziazmom delali vsi, kot sta ugotavljala tudi predstavnik NZS iz Celja in predsednik strokovnega odbora Emeršič, šentjurska nogometna barka ni imela v jadrih pravega vetra. Tudi gledalci so jim pričeli obračati hrbet.

Brez ugovorov so zborovalci dali razrešnico staremu UO in izvolili novega. NK bodo odslej vodili: Grdina, Romih, Štiglic, Medved, Habjan, Marot in Plauštajner. Prvi trije so bili tudi v starem odboru. Predstavili so novi predračun, naračunali so 300 000 DEM in kar je najbolj zanimivo, niti besedice ni bilo slišati, kje bodo te denarje dobili. Le optimistične besede g. Grdine in kar dva predstavnika Alposa v UO kluba so dali misliti, da imajo v ozadju tudi bolj konkretne dogovore, o katerih je bilo v šentjurski javnosti že nekaj slišati. Zakaj v resnici gre, so razen mene menda vedeli vsi, kajti sicer bi gotovo kdo od prisotnih postavil tudi kakšno vprašanje glede denarja. Ali pa se to morda v nogometnih klubih več ne spodobi?

G. Emeršič je ugotovil, da so v preteklem letu vse premalo delali na obveščanju javnosti, se tudi poimensko zahvalil medijem, ki so pozorno spremljali uspehe kluba, pri tem pa niti po pomoti ni omenil Šentjurskih novic.

F.K.**USPEŠNA DEKLETA
ŽKK PLETIVAT ŠENTJUR**

ŽKK Pletivat Šentjur je zelo mlad košarkarski kolektiv, ki deluje šele drugo sezono. V klubu vseskozi načrtno delajo z mladimi in tudi ne preHITEVAJO s cilji. Nastopajo z dvema kategorijama v 2. SKL ligi - vzhod. Pionirke so pod vodstvom trenerja Kladnika v rednem delu tekmovanja osvojile 5.mesto, kar je pričakovan rezultat. Še boljše pa so bile njihove starejše kolegice kadetkinje, ki so po rednem delu prvenstva osvojile 1.mesto in sedaj že igrajo kvalifikacije za vstop v elitno kadetsko ligo. Še posebej so punce ponosne na dve tekmi: na rekordno zmago 120 : 30 z ekipo Ptuja in na prestižno zmago z vrstnicami iz Celja. Dekleta, ki jih vodi trener Bojan Mackošek so res prava klapa in na parketu vedno pustijo srce. Vse so odigrale odlično, tako, da bi bilo krivično katero izmed njih izpostavljati. Besedo pa smo dali kapetanki ekipe Martini Strniša. "Punce se res razumemo zelo dobro in smo tudi drugače prijateljice. Vsa ta naša medsebojna povezanost je dala res super rezultate. Še posebej smo ponosne na zgodovinsko zmago s Celjem, kjer igra tudi veliko naših nekdanjih igralk, ki so mislile, da nas bodo brez težav ugnale. Toda me smo jim dokazale, da nismo od muh in smo zmagale. Sicer pa sama v košarki nimam kakšnih profesionalnih ambicij", je povedala Martina, sicer dijakinja drugega letnika gimnazije Lava. Zanimivo je, da je velika večina košarkaric gimnazijk in da so menda skoraj vse odličnjakinje. Vemo, kako (nam) je nekaterim težko uspeti že na enem samem področju, zato še enkrat: punce VSA ČAST!

Sicer pa klub deluje na popolnoma amaterski ravni, čeprav so strukture znotraj kluba zasnovane že skorajda profesionalno. Imajo pokrita skorajda vsa področja delovanja in so edino društvo v Šentjurju, ki imajo predstavnico za tisk, to je ga. Stopar. Klub je očitno zelo dobro zastavil delo, o tem pa smo tudi pogovarjali z Zvonetom Leskovškom, ki je povedal: "Mi smo zelo mlad kolektiv in delujemo popolnoma na prostovoljni ravni. Smo edini ženski klub v občini in zato bi morda pričakovali tudi kaj večjo pomoč od občine, kot pa je borih 210 tisočakov. Stroški delovanja so izredno visoki, pokrivati pa nam jih uspeva predvsem s pomočjo glavnih sponzorjev Pletivata in Alposa, ter z drugimi donatorstvi. Sicer pa mislim, da delamo zelo kakovostno, kar pričajo tudi odlični rezultati naših dveh selekcij. N a žalost so nas nekatere igralko letos zaradi starostne omejitve zapustile, vendar upam, da bodo še kdaj zaigrale za nas. Uspeli smo tudi formirati vadbeni center v Dramljah, tako, da se nam pomanjkanja igralk v prihodnosti ni bati. Pohvalimo se lahko tudi, da imamo na širšem spisku slovenske kadetske reprezentance tudi našo igralko Janjo Polenšek, kar je za nas veliko priznanje. Sicer pa moramo v klubu doreči še nekaj stvari o funkcijah v UO, želimo pa pritegniti še vsaj enega močnega sponzorja, kar nam bi omogočilo nemoteno delovanje tudi v prihodnje."

Sicer pa dekleta praviloma domače tekme igrajo ob nedeljah dopoldne, zato ste tudi vi, cenjeni bralci, vabljeni v dvorano OŠ Frana Malgaja, še posebej sedaj, ko se bodo igrale tekme za vstop v 1.slovensko ligo.

Luka Hvalc**Iščemo križankarja**

ŠN potrebujejo sodelavca za sestavljanje križank. Pokličite 743 561 ali 741 500!

Nagradna križanka št.55

Nagrade za zadnjo nagradno križanko podeljuje Kozmetični salon "Barbara" v tržnici Šentjur. Z limfno drenažo in body wrappingom se bo pomlajala Dragica Žohar s Ponikve, trije obiski v solariju pripadajo Tonetu Antleju iz Šentjurja, Milena Potecin iz Šentjurja pa si bo pri "Barbari" lahko negovala obraz.

Košarkarjem ne gre in ne gre

Košarkarji Kemoplasta se po 14. krogu 1. B SKL nahajajo na predzadnjem mestu, kar pomeni, da jim sedaj že kar pošteno teče voda v grlo. Iz lige namreč izpade zadnja ekipa, predzadnja pa igra kvalifikacije s podprvakom druge lige. Šentjurčani so torej v zelo težkem položaju, toda skuhanu juho bo treba tudi pojediti. Upajmo le, da se košarkarji ne bodo opekli.

Od 11. do 13. kroga je Kemoplast doživel tri poraze, od tega dva na domačem igrišču. Na zadnji tekmi v letu 1997 smo bili priče zelo solidni predstavi proti ekipi Zagorja, vendar je na koncu zmanjkalo moči in zbranosti, tako da so Zasavci zmagali za 16 točk. Poraz ni pomenil razočaranja in po prikazani igri smo lahko upali na boljše nadaljevanje. Košarkarji so tudi trdo trenirali skoraj vse praznične dneve in tako je bil občutek ob vstopu v novo leto kar dober in tudi igralci so bili mnenja, da bi jim moralo končno steči. Toda pozitivnega premika ni in ni. Najprej je Kemoplast gostoval v Ljubljani pri mladi ekipi Olimpije in ponovno večji del tekme odigral solidno, večji del drugega polčasa so vodili, toda po petih osebnih napakah skoraj cele prve peterke, je šentjurski avtobus izpred hale Tivoli spet odrinil z dolgim nosom. Prejšnjo soboto je v Šentjurju gostovala ekipa Radenske in z morebitno zmago bi se Kemoplast nekako odlepil od dna. Toda psihičen pritisk je Šentjurčanom zvezal roke in izgubili so za 7 točk, čeprav Radenska ni niti po imenih niti po dejanskem znanju boljša. Vendar so si Pomurci zmago očitno bolj želeli, kajti Šentjurčani so igrali vse preveč na silo in zmeden.

Kje je vzrok letošnjega klavnega stanja v košarki? Že res, da so odšli trije pomembni igralci, toda ekipi je vsaj po imenih vendarle mesto v sredini lestvice. Morda pa je lani vendarle vse preveč slonelo na fenomenalnem Kahvedžiču, ki je v zadnjih trenutkih tekem velj vse v svoje roke in sledile so ponavadi tesne zmage. Letos pa je ravno obratno. Kemoplast v povprečju na tekmo doseže dobrih 72 točk, medtem ko jih prejme skoraj 80, kar pomeni najslabšo obrambo v ligi. In kaj pravi trener Igor Pučko? "Na žalost se nam vseskozi pojavlja stara bolezen, da tekme izgublamo v zadnjih minutah. Pozna se, da večina igralcev poleti ni opravila bazičnih priprav in zato jim na koncu zmanjkuje moči. Na voljo imamo tudi samo 5 res kakovostnih igralcev, drugi pa precej zaostajajo. Mladi se sicer trudijo, vendar se vidi, da nimajo za sabo tiste osnovne košarkarske šole. V klubu bomo morali še več pozornosti posvečati nižjim kategorijam, da bomo nekoč lahko računali na izdatnejšo pomoč. Sicer pa še vedno upam na obstanek, kar bi bil tudi velik uspeh, vendar bo treba doseči vsaj še 4 zmage, do konca pa je 8 krogov."

Kemoplast torej čaka težko delo, toda sedaj bi bilo usodno obupati. Vendarle bi se ob trdem delu igralcem moralo odpreti in vsaj doma ne bi več smeli izgubljati in obstanek bi bil zagotovljen. Sicer pa bi bila dobrodošla tudi gledalska pomoč, še posebej v teh kritičnih trenutkih za šentjursko košarko. Naslednja tekma je na sporedu v torek, 28. januarja ob 19.00 uri, ko v Hruševce prihaja ekipa Hrastnika, 14. februarja pa bo v Šentjurju gostovala vodilna Loka kava.

L.H.

Atletske novice

Na mednarodnem teku v Italiji sta v teku na 5000 m Nataša Oset in Mojca Stropnik osvojili prvo in drugo mesto v konkurenci mladink, Jaka Zupančič je bil drugi med mladinci. Na enkrat daljši progi sta med člani bila Ivan Kukovič in Tone Ojstršek 4. in 8., Silva Jazbinšek pa 7. med članicami.

Na dvoranskem atletskem mitingu v Celju (10. januarja) je v konkurenci mladink v teku na 60 m Monika Jevšnik osvojila 1. mesto, Matevž Koleša pa je bil 2. med starejšimi mladinci.

Osetova spet zmagala

V nedeljo, 18. januarja, je bil v Murski Soboti mednarodni kros v okviru KROS POKALA, ki zajema 6 krosov v Avstriji in enega v Sloveniji. V konkurenci mlajših mladink je Nataša Oset v teku na 3 km nadmočno zmagala in več kot za minuto prehitela vse svoje tekmice. Mojca Stropnik je bila peta.

Druge uvrstitve: Špela Hrovatič je bila tretja med pionirkami, Elko Salobir peti med pionirji, prav tako peta pa sta bila Jaka Zupančič in Tone Ojstršek. Silva Jazbinšek je bila med članicami tretja.

Vlado Artnak

Bralci ŠN izbirajo športnika leta

Rok za glasovanje podaljšujemo do 15. februarja.

Eden izmed razlogov za ta podaljšek je tudi to, da je vsekakor prav, da k že predstavljenim šahistu Simonu Jerneju, atletinji Nataši Oset, atletu Ivanu Kukoviču in košarkarjema Gajšku in Škorniku, dodamo še alpinista Acija Pepevnika, ki je letos stopil na najvišji vrh sveta Mont Everest. Njegov dosežek smo obširno predstavili v julijski številki ŠN.

ZA ŠPORTNIKA ŠENTJURJA ZA LETO 1997

Glasujem za:

1. _____	3 točke
2. _____	2 točki
3. _____	1 točka

Ime, priimek, naslov:

_____

Pril nogometaših malo novega

Šentjurčani so pričeli s pripravami v ponedeljek, 19. januarja, še vedno pod taktirko trenerja Janka Benčine. Na prvem treningu ni bilo Aleša Kačičnika in Sergeja Šoštarja, ki sta zapustila klub. Kačičnik je odšel k Publikumu, Šoštar pa se je vrnil v Šmartno. Odsotnost teh dveh igralcev se bo seveda poznala, toda sedaj bi mladi šentjurski nogometaši končno lahko pokazali, kaj znajo. Veseli tudi to, da je ostal Valek, ki bi v primeru dobrega zdravja še vedno lahko tresel mreže. Sicer pa bodo Šentjurčani vse priprave verjetno opravili kar doma, upajo pa lahko le na nadaljevanje mile zime. Vse pa bo, kot pravijo v klubu, jasno po skupščini.

L.H.

Darila - vsakomur svoje!

Zaposleni v Klavnici Šentjur so tvorili domov skoraj pol praseta s ponvijo vred, kmetje pa so dobili 10 dag kave in plačilno listo za mleko z odbitkom za nehigieno.

Se naš župan poslavlja?

Da je do Šentjurskih novic zelo škrt vemo, da pa je pri tem tako dosleden, da ni privoščil novoletne poslanice svojim podanikom in volivcem niti na državne stroške, ampak samo na stroške Šentjurskih novic, bi prav lahko pomenilo, da je vladanja rahlo naveličan.

Jim gre res tako slabo?

Že vse leto zaman nategujemo občinarje, da bi povedali, koliko zaslužijo, zdaj pa se je pokazalo, da so domneve o njihovih bajnih zasluških iz trte zvite: sodeč po tem, da so si medsebojno novoletno obdarovanje lahko privoščili le tako, da so darila

naprosjačili po Šentjurju, kaže, da jim menda res že trda prede.

Ni tako hudo. Huje je!

Upokojenci Občinske uprave verjamejo, da je naša Občina med najbolj varčnimi - odločili so se tudi za ukinitve novoletnih čestitk svojim upokojencem. Le čemu vsemu so se morali odpovedati še sami?!

Kam bi del?

Tako v morastih nočeh zdihuje predsednik ponkovške KS g. Vrečko. Komaj je uspel ukiniti vsesplošno smetišče na pokopališču, mu je podobna nesreča zrasla kar sredi Ponikve. Zdaj se pa mora odločiti ali za žive ali za mrtve.

Enakopravnost

Občutili so jo silvestrovalci v OŠ Ponikva: tako kot njihovi nadebudni šolarji so tudi oni morali na svoj zaslužen čik v šolsko stranišče.

Vzornik

Na študentskem novoletnem žuru se je v spremstvu dveh srnic ter krepko "utrujen" pojavil tudi slavni košarkar Digl - Matjaž Tovornik iz Laškega, sicer doma iz naše Gračnice. Sodeč po rezultatih KK Kemoplast, šentjurski nadebudni košarkarji že sledijo slavnemu vzorniku - pri "kišti pira."

Bolje pozno kot nikoli

Šele potem ko sta se prejšnja in sedanja vodstvena garnitura iz KS Planina "prijateljsko" pogovorili pred sodnico v Šentjurju, je slednji menda le odločilno kapnilo, kako se vlada.

Nujno obvestilo!

Pepca Planinc (upokojena honorarna sodelavka udbe) sporoča sokrajanom, da je izsledila planinskega župana na telefonski številki 74 90 401.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.**BORIS GLEŠČIČ**Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 480

POSLUJEMO

VSAK DAN OD 9. DO 16. URE, SOBOTA OD 8. DO 12. URE.

NUDIMO VAM:

- STROKOVNO RAČUNALNIŠKO KONTROLO VIDA
- RAČUNALNIŠKO IZBIRO NAJLAŽJIH IN NAJBOLJŠIH VRST STEKEL

-očesna ambulanta**OČALA VSEH VRST:**

- FOTOSENZIBILNA
- BIFOKALNA
- MULTIFOKALNA (Z GARANCIJO)
- STANJŠANA
- PLASTIČNA
- SONČNA OČALA RAYBAN
- NAJBOLJŠE KONTAKTNE LEČE, MEHKE IN POLTRDE, PROIZVAJALCA BAUCH & LOMB

CARL ZEISS, ESSILOR

-VSE DIOPTRIJSKE PODATKE VODIMO RAČUNALNIŠKO

**Plačilo možno
na več čakov****10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE****Kozmetični salon
"BARBARA"**Tržnica Šentjur
tel. 063/740-330*Poleg svetovanja Vam po ugodnih cenah
nudimo naslednje storitve:*

- nega obraza
- masaža telesa
- program za lajšanje bolečin hrbtenice in križa
- limfna drenaža
- program za terapijo ožilja
- shujševalni - anticelulitni programi
- body wrapping
- aromaterapija obraza in telesa
- refleksna masaža stopal
- pedikura
- depilacija, epilacija
- solarij - ERGOLINE

